

ADMINISTRATIA ROMÂNĂ

ORGANUL UNIUNEI GENERALE A NOTARILOR DIN ROMÂNIA
APARE LUNAR SUB CONDUCEREA UNUI COMITET. // ABONAMENTUL ANUAL 300 LEI.

Hofherr—Schrantz—Clayton—Shuttleworth

Fabrică de mașini agricole cu renume mondial *Timișoara*, Strada I. C. Brătianu No. 1 și
CLUJ, Strada Regina Maria No. 37.

Trioare, Batoze de porumb
Tăctoare de sfeclă. Tocă-
toare de nutreț, Uruitoare

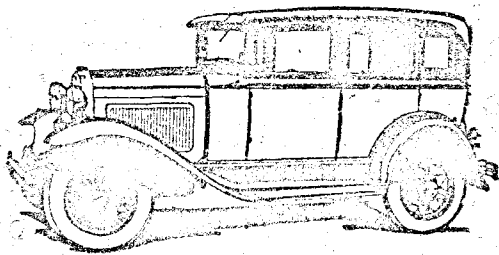
Oferă pentru sezonul în curs totfelul de mașini ag-
ricole în special batoze de imblătit tip nou cu rame
de oțel combinate cu motoare pentru țitei sistem
Diesel. benzină și petrol etc. începând dela Lei 85.000

Pluguri, Grape, Prășitoare,
Mașini de sămănat în rân-
duri.

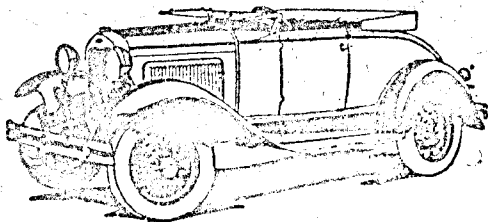

Cumpărați din mâna întâi!

OFERTE LA CERERE!

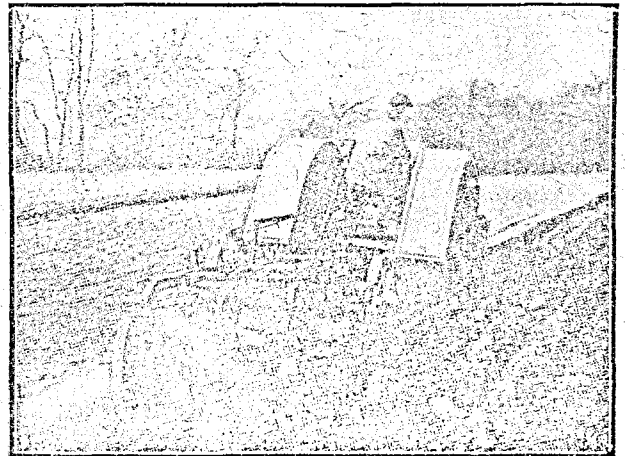

STANDARD SEDAN

TORPEDO CU 2 LOCURI

P
E
R
R
Y

TRACTORUL FORDSON LA ARAT

F
O
R
D

Toate acestea se pot vedea și cumpăra *în condițiuni favorabile*, la

FIRMA PERRY

întreprindere de automobile, Cluj, Strada Regina Maria No. 2.

Căutăm pentru angajare imediată, vânzători de automobile și mașini agricole.

COMITETUL DE REDACȚIE:

Petru Popoviciu, Gașa (Arad) Isac Isacu Periam, (Timiș-Torontal.) Simion Ursu, Pășăreni (Mureș). Victor Varna. Borgoprund (Năsăud.) Ioan Stoica, Cluj, Strada Hajdeu 93 redactor și secretar.

Garnituri de freerat:

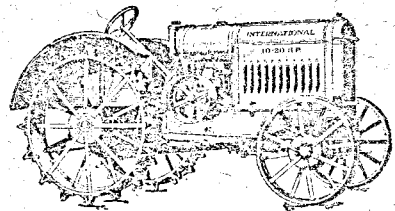
cu rame de oțel și rulmenți de bile duble, fabricația 1929 cu construcția de curățit și șgduit foarte lungă. Cumplate cu motoare de benzină-petrol sau cu mașini de aburi.

Tractoare: International-Cormik

tractoare de petrol cu plug cu 3-4 brazde

Instalațiuni de moară motoare Diesel:

cu sau fără compresor.

CEREȚI OFERTĂ!

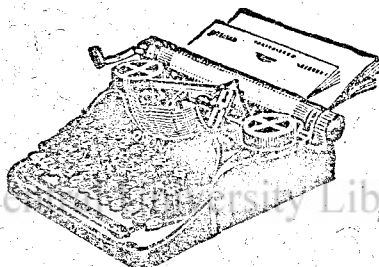
Toate mașinile se pot primi pe lângă prețurile cele mai moderate și condițiuni de plată extrem de favorabile.

Soc. An. Română pentru Comerțul de Mașini Agricole

Cluj, Calea Regele Ferdinand No. 63.

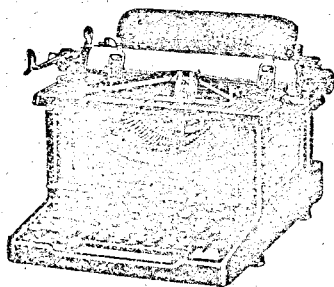
Reprezentanța generală pentru România a fabricii *Első Magyar Gazdasági Gépgyár r.-t. Budapesta.*

ECONOMIE DE TIMP !!!
NE VIZITAȚI OCAZIONAL!

MEZEY CLUJ

STRADA REGINA MARIANO. 2. // TELEFON-NO. 1109.

Reprezentanța mașinilor de scris

L. C. SMITH & CORONA

Unica construită pe rulmenți de bile!
Rezistența îndelungată!!!

ATELIER DE REPARAȚIE

Mașini de scris, de copiat, de multiplicat și mașini de calculat.

Accesorii.

Se va executa repararea mașinilor de scris în timp de 24 ore.

Reprezenți în rayon pentru Național Cash Registers Comp., Dayton-Ohio, U. S. A.

Doriți să cunoașteți documentele cele mai noi păzite cu sfințenie în archiva Hoffburgului cari au eșit la lumină prin prăbușirea casel domnișoare Habsburg de Lotheringia?

Atunci cetiți marele, roman istoric adaptat pt. film:

AVRAM IANCU

De: Domokos H. B.

Traducere din ungurește

de: Dim. Iovănel

in acest roman sunt descrise — bazat pe documente — istorice in mod fascinant, evidențiind faptele glorioase și inima nobilă a acelu erou național al nostru, pe care poporul l-a numit încă în viață: Regele Munților!!!

468 pagini Lei: 230.

Comenzile la Administrație: Cluj, Str. General Drăgălina 120.

ADMINISTRAȚIA ROMÂNĂ

ORGANUL UNIUNEI GENERALE A NOTARILOR DIN ROMÂNIA
APARE LUNAR SUB CONDUCEREA UNUI COMITET. // ABONAMENTUL ANUAL 300 LEI.

† ALEXANDRU BUHA

Alexandru Buha nu mai este. Uniunea Notarilor din țară a pierdut pe unul dintre cei mai hotărâți luptători ai ei, atunci când aveam mai multă nevoie de statul și prijinul său. Uniunea noastră a pierdut mai mult decât s'ar putea crede în primul moment. A pierdut un puternic reasim moral, a pierdut un sfătuitor, a pierdut un mare luptător pentru satisfacerea doleanțelor corpului notarial în țară.

Faptele lui au fost dictate totdeauna de interesele superioare ale Uniunii.

În acest moment, când suntem copleșiți de grozava nenorocire nu ne simțim în stare să arătăm toate faptele săvârșite de marele defunct. Cinstea lui exemplară, înfăptuirile sale mărețe, manifestațiunile acestui om superior, vor fi multă vreme comentate de noi și urmașii noștri.

Ceeace putem spune astăzi este că în inimile noastre Alexandru Buha n'a murit. El trăește și va trăi până la ceasul morții noastre.

Vom urma povăța vieții lui. Marele îndrumător va fi veșnic viu. Cu inimile cernite, dar în sufletele învățătura plină de lumină ce a răspândit-o Alexandru Buha, promitem solemn să ducem la biruință steagul ce defunctul ni l'a pus în mână

NOTE BIOGRAFICE

Alexandru Buha s'a născut la 1 Aprilie 1863 în Carlovetz. Studiile medii le-a terminat la școala superioară comercială din Timișoara — Cursurile de notar le-a terminat la școala administrativă superioară din Târgul-Mureș în anul 1885. În anul 1887 a fost ales de notar în comuna Cliciova, în care post a funcționat până în anul 1919, când a

devenit consilier la primăria orașului Lugoj. Acest post l-a ocupat până în anul 1925, când a fost pensionat.

După pensionare a devenit membru al consiliului județean, unde a dezvoltat o activitate rodnică administrativă.

Alexandru Buha a fost președintele Reuniunii notarilor din județul fost Caraș-Severin și aproape 10 ani al Uniunii generale a notarilor din România-Mare.

El a fost intemeietorul căminului pentru copii de notari, în care scop a adunat mai bine de două milioane de lei.

Știința și principerea lui administrativă au luat-o în considerare la redactarea și aducerea legii comunale din anul 1925 și la legea administrativă din 1929. Alexandru Buha a fost în decurs de 10 ani în continuu redactorul revistei „Administrația Română” și în trei volume a tratat și prelucrat legea comunală. A intemeiat pentru Ardeal și Banat școala administrativă de notari, la care a funcționat până la moarte ca profesor.

Cea mai eclatantă dovadă a neobositei sale activități a fost, că înainte de moarte și-a terminat lucrarea lui cea mai mare și cea mai prețioasă, în care după colecția lui Dárday a compus în 10 volume legile și ordonanțele în vigoare în administrația comunală.

Editarea acestei lucrări însă nu a putut-o ajunge în viață, moartea nemiloasă l-a secerat din mijlocul nostru cu un ceas mai de vreme, spre regretul tuturor, cari l-au stimat și iubit.

Iar Notarul Comunal

Prin art. 178 din legea administrației locale, notarul comunal, poate ocupa această funcțiune numai după ce este ales de către consiliile comunale respective.

Era pus — oarecum — la dispoziție, sau mai bine zis la buna dispoziție a consilierilor comunali, cari puteau sau nu voiau să și dea asentimentul — prin vot — pentru alegerea sa.

Era o dispoziție — și este încă în lege — care nu ținea seamă de anii serviți de foștii notari, foști funcționari la Stat cu vechime de 10—30 ani serviți nemai putând Statul, la care au servit să se amestece în gospodăria comunei autonome, în mișcarea ei gospodărească și deci și în alegerea funcționarilor săi.

Au fost Notari cu o vechime în serviciu remarcabilă, remarcabili încă prin excelentă pregătire administrativă, cu o cultură de specialitate frumoasă și cu titluri academice cum este cazul dlui Petru Popovici — azi, în fine notar în comuna Galșa, jud. Arad — și alții, cari n'au fost aleși de consiliile comunale unde au funcționat ca Notari funcționari de Stat, peregrinând între nedreptate și justiție pentru respectarea dreptului lor.

Situații — cu drept cuvânt — dăunătoare angrenajului administrativ înlocuind adesea priceperea și experiența, cu omul politic sau favorizatul consiliului comunal, împiedcând continuarea pricepută a funcțiunii și intronând experiența pe spatele administrației comunale.

Au fost sesizate autoritățile administrative — Directoratele Ministeriale și Comitetele locale de revizuire — ca și cele judecătorești — contencios — și ambele funcțiuni sociale administrație și justiție au găsit intemeiate plângerile Notarilor și adesea le-au soluționat în avantajul Notarului și deci în contra dispoziției art. 178 din legea citată.

Din însăși experiența administrativă a unui an dela aplicarea legii administrației locale, s'a observat o scădere atât birocratică — în ce-l privește pe Notarul ales cât și asupra rolului său social celula, cu noui însușiri a comunei preconizată de legea amintită.

Rapoartele Președinților delegațiilor județene, ale Inspectorilor generali au ajuns la concluzia modificării art. 178 în totala lui compunere, revenindu-se asupra Notarului comunal, reprezentant al puterii Centrale și nu un ales al Consiliului comunal.

Congresul Notarilor comunali ținut în București a evidențiat în debaterile avute, necesitatea imperioasă pentru Stat, de a se reveni la Notarul comunal, funcționar de Stat.

Cine cunoaște viața sătească și rolul ce l-a avut Notarul, ca reprezentant al Statului în comună, poate să-și dea seama de necesitatea reprezentării puterii Centrale în această injghebare administrativă — un ochi al controlului și executărilor — nu numai de natură birocratică, ci și în legătură cu existența ființei noastre de Stat, a unității noastre naționale.

Și aici, nu înțeleg exercitarea dictatorială a acestei puteri centrale asupra populației, ci a legăturilor naționale cari trebuie să existe între Statul român și supușii săi.

Comuna rurală, în legea actuală cu executarea atribuțiilor sale prin organele ei firești: consiliul comunal și funcționarii comunali aleși, deși are grade

ierarhice tutelare: delegația județeană, comitetul local de revizuire, comitetul central de revizuire, Prefectul și Pretorul, era o organizare de Stat în Stat tocmai din lipsa legăturii cu Statul prin Notarul comunal, funcționar de Stat.

Nu s'a mai ținut seamă și de un elementar auxiliar al funcțiilor sociale: *tradiția*.

Ceeace poate fi permis la munte, nu poate fi permis la șes și contrarul ceeace poate fi admis în legislația unui popor, nu poate fi admis în ale altuia, din cauza structurii — sociale — alta, a mentalității — alta, a condițiilor de climă — altele — a tradiției — alta, și-așa mai departe.

Ceeace putea face parte din organizarea administrativă a legislației ruse — deci cea din Besarabia — până la 1918, nu poate fi admisibilă în vechiul regat, Bucovina, ca și în celelalte provincii alcătuitoare a țării noastre.

Și dacă comuna autonomă — în sensul strict al cuvântului — putea fi în structura vieții legislației ruse mai aptă pentru existența colectivității, ceeace, poate a determinat mai ușor bolșevizarea imperiului rus, din această cauză, nu poate fi admis poporul român, mai individualist, deci mai refractar tendințelor de colectivizare.

Această reală realitate trebuia să fie și în structura legislației administrative dela noi și indeobște prin realitatea tradițiilor poporului român.

El vrea să-și aibă viața lui — vorbind de locuitorul român — independentă, ca însușire familiară și deci socială de a conlocuitorului său și să aibă un conducător în mersul vieții firești sociale.

Conducătorul, de când se știe existența poporului nostru, a fost Statul prin reprezentanții săi.

Statul era regulatorul vieții satelor și județelor, în tot ansamblul vieții.

Această însușire fericită, a dat unitatea neamului nostru și sănătatea poporului față de orice tendință de anarhizare a vieții lui.

În asemenea condițiuni, legiuitorul — ori care ar fi el — trebuie să ție seamă de tradiția neamului nostru și să-și impue menținerea ei, în chîr contrarul credințelor lui intelectuale sau politice.

È o axiomă și constantă, ca și o lege cosmică. A nu se ține seamă de tradiție, se creiază un anormal, o excrescență, care trebuie să dispară prin eliminările, pe cari însuși organismul le cere.

În cazul Notarului comunal, tradiția a fost mai puternică, mai reală și-l impune — contrar credințelor culturale și politice — ca funcționar al Statului.

A recunoaște un asemenea adevăr nu înseamnă o capitulare, ci din contră o calitate a însușirilor oamenilor politici, guvernanților, de a se adapta credințelor politice sau sociale, tradițiunii poporului și deci a poporului său.

Notarul comunal — funcționar de Stat — un reprezentant al Statului în comuna rurală, va fi îndrumătorul comunei în vederile guvernanților și deci interesului Statului nostru național.

Și e mult.

Virgil Ionescu — Darzeu,
Subdirector general în Ministerul
de Interne.

Timpuri abnormale, sau măsuri excepționale?

Timpul de tranziție pentru corpul notarial pare a fi fără sfârșit, căci și dacă ne apropiem puțin de normal în cadrele unei legi, urmează modificările sau abrogările și trebuie să începem iarăși dela capăt.

Dacă o lege lăsată în vigoare, cum este statutul funcționarilor publici, îi garantează funcționarului dreptul la avansare și respectarea drepturilor câștigate, te întrebi ajuns la câte-o nouă răspântie, că pentru-ce L. O. A. L. cuprinde contrarul celor amintite mai sus și pentru-ce ajung să se bată în capete legile, — ca tocmai notații să simtă efectul acestei bătăi?

Ar putea să descrie cineva faptica situație în care se află corpul notarial în momentul de față? Iată o întrebare la care se poate răspunde pe județe sau pe regiuni, însă nu pe țara întreagă, pentru că în unele părți s'a mai normalizat situația notarilor, pânăcând în altele s'a îndepărtat de normalizare și apropiat de prăpastia pentru care se vede că este hărăzit acest corp de funcționari apreciat uneori prin fraze dulci, pentru-ca mai târziu să simtă pe pielea proprie rostul aprecierii.

Se susține, că mai ales în Vechiul-Regat, comunele nu sunt în stare să l plătească pe notar. Să spună, că este adevărat, acela care crede un astfel de basm, dar până-când o comună poate să-i plătească primarului 10—15000 Lei salar, iar secretarului 4—5000 Lei, mai poate crede cineva, că nu ar putea să-i plătească și notarului 4—5000 Lei? Și pentru-ce această anomalie, când primarii din Ardeal și Banat primesc salar de 200—3000 lei lunar?

Până-când situația financiară a comunelor nu permite o încărcare a bugetelor acestora cu plăți noi, datorința statului ar fi fost să-și plătească și

pe mai departe slujbașii pe cari i-a cinstit comunelor, adică i-a lăsat în aer, supunându-i alegerii și altor orânduiele de purgatoriu, prin care fapt încă s'a ajuns la selecționarea elementelor bune, cari nu au mai putut ajunge în posturi, sau și dacă au ajuns, acest noroc se datorește sprijinului autorităților tutelare imediate și nu legii O. A. L. pe-când în comunele minoritare au fost aleși aproape numai notari minoritari, după-cum și era de prevăzut.

O altă întrebare. Care este raportul față de Casa Gen. de penzii a notarilor și subnotarilor cari la punerea în aplicare a L. O. A. L. nu erau membri ai acestei Case?

Aceia, cari au făcut încercările de lipsă pentru-ca să fie înscriși ca membri, pot răspunde la întrebare, însă cei mulți și neinteresați în cauză, cari și astăzi se mai leagă în iluziile optimismului, sau în ale nepăsării, vor ridica din umeri.

În unele părți percepții încasează dările în altele sunt în funcție casierii, în altele numai pe umerii notarului stă și astăzi povara încasărilor. El are să întocmească și să încheie rolurile de dări, el are să facă pe contabilul comunal și deși cu personal redus, trebuie să facă pe cameleonul profesional, încărcat fiind cu atribuțiuni, pe cari legile le asigură pe seama altora.

Acum a vorba din nou de restatificarea notarului. Măsura ar fi binevenită, dacă nu va fi urmată de alte desiluzii, cu cari am început a ne obicinui, — să nu urmeze cumva o nouă peregrinare din post în post pentru interese meschine!?

Ar fi doar' timpul să trecem și noi la normal întrucât privește asigurarea viitorului și integrității corpului nostru, care hărțuit din atâtea părți, se va trezi din agonia de care este cuprins, măcar în ceasul al unsprezecelea.

Pentruce am fost trimis în fața comisiei disciplinare?

Anul 1930 va fi înscris cu litere negre în istoria corpului notarial din țară.

În acest an un întreg corp funcționăresc a trăit cele mai grele timpuri și a fost adus în o neagră mizerie din cauză, că cea mai mare parte dintre notari nu și-au primit salarul cuvenit aproape un an întreg.

Trecuți din funcționari de stat în funcționari comunali supuși la o nouă numire din partea consiliilor comunale, unii scoși din slujbe fără nici un motiv just, au ajuns după o muncă conștientă pe cariera administrativă, muritori de foame.

Față de această situație gravă fiecare se întreabă, mai ales cei cu familii, cum vor face față obligațiilor familiare ce au, din ce i-și vor susține familiile ce au, din ce vor trăi?

Este de nedescris de impresionantă aceasta întrebare, acest strigăt de groază de desnădejde, de care era cuprins întreg corpul notarial în anul Domnului 1930.

În acest an notarii au ajuns la disperare, și-au

pierdut siguranța zilei de mâine, suferințele și mizeria lor au ajuns la culme.

Uniunea notarilor din țară în fața acestei situații grele, cu aprobarea Inaltului guvern din acel timp, a convocat adunarea generală în București pe ziua de 23 Noiembrie pentru a expune adevărata situație și a interveni pentru salvarea lor din mizeria în care se găseau față de noua situație ce li s'a creat odată cu punerea în aplicare a L. P. O. A. L.

Presidiul Uniunii Notarilor din țară, m'a încredințat pe mine cu expunerea acestei situații, ceea ce am și făcut, îndeplinindu-mi întocmai mandatul primit, făcând la acel congres o expunere detaliată a situației adevărate în care se găseau notarii la aceea dată (vezi Nr. 1. din revista noastră apărută în Ianuarie 1931).

Expunerea mea nu a convenit celor chemați, pentrucă a spune adevărul, după părerea lor, înseamnă a comite o crimă.

Astfel conduși de o adevărată patimă de a

se răsbuna, imediat după reîntoarcerea mea dela congres am fost supus la tot felul de persecuții și deferit Comisiunii disciplinare, pentru faptul de a fi divulgat adevărul crud, care după părerea lor trebuia ținut în secret.

Cu toate persecuțiunile pornite contra mea, am rămas același soldat credincios al Uniunii și am fost gata a jertfi totul, știind că lupt pentru o cauză dreaptă.

Uniunea noastră cunoscând prea bine necazurile notarilor a înaintat nenumărate memorii în cari

a cerut îndreptarea situației și salvarea corpului notarial din greaua situație în care se găsea.

Durere, memoriile noastre au întâlnit urechi surde și de cele mai multe ori nu am fost încredințați nici măcar cu un răspuns.

A trebuit să ținem un congres ca cei chemați să se trezească din somnambulismul ce-i adormise. Strigătul de desnădejde al notarilor din țară, prin glasul meu, a fost auzit de cei chemați, căci iată ce sria Președinția Consiliului de Miniștri a 3-a zi după congres:

PREȘEDINȚIA CONSILIULUI DE MINIȘTRI

CABINETUL SUBSECRETARULUI DE STAT

Buc. 26 Noembrie 1930

Domnule Președinte.

Duce de Flămân

Sunt informat că Dl. Stoica, funcționar la Administrația Județeană, a luat parte, în calitate de președinte al notarilor din Jud. Cluj, la congresul notarilor din București, unde, în această calitate, a atacat Guvernul pe chestiunea notarilor

După cât știu, acest domn a luat parte acum câteva săptămâni și la congresul funcționarilor administrativi din București tot în calitate sus amintită, unde de asemenea a plasat atacuri contra Guvernului.

Vă rog ca pentru aceste acte de nedisciplină să ordonați o anchetă contra lui și să-l deferiți Comisiunii disciplinare

Tot deodată vă întreb, cum poate lua parte așa de ușor la diferite congrese acest funcționar și dacă a avut autorizațiunea Dv. de a pleca dela serviciu.

SUBSECRETAR DE STAT,

V. V. Ticeu

D-SALE

Domnului Președinte al Delegațiunii
Permanente a Jud. Cluj

C l u j

In urma acestui ordin am fost trimis in fața Comisiunii disciplinare cu următoarea deciziune:

Administrația Județului Cluj.

Nr. 107—Pres.

Obiect: Trimiterea in judecata Comisiunii disciplinare a D-lui Ioan Stoica șef de birou la Administrația județului Cluj.

Noi Președintele Delegației Consiliului Județian Cluj.

Sesizați de declarațiunea colectivă a funcționarilor centrali ai Administrației acestui județ.

Având in vedere cercetările întreprinse de noi din cari rezultă, că funcționarul Ioan Stoica șef de birou la Serviciul financiar al Adm. acestui județ s'a făcut vinovat de faptele imputate și prevăzute la art. 16 din Regulamentul legii statutului funcționarilor publici prin aceea că;

Dl. Ioan Stoica șef de birou in calitate de președinte al Reuniunii notarilor din județul Cluj, luând parte la Congresul funcționarilor ținut in București in ziua de 23 Nov. 1930, la care congres făcând o expunere asupra situației funcționarilor și in special asupra situației notarilor din țară creată prin aplicarea legii pentru organizarea adm. locale și in aceasta expunere invinuitul a folosit expresiuni jicnitoare și defaimante la adresa tuturor autorităților locale Directorat, Minister precum sunt;

„Atacurile ce ni se aduc jicnesc grav prestigiul și autoritatea noastră”.

„Lăsați pradă tuturor vânturilor și părăsiți la voia întâmplării”.

„Alungați din slujbele avute fără respectarea celor mai elementare formalități recerute de lege”.

„Să cerem cu toată tăria să se prigonească slugărnicia și ticăloșia”.

„Politică mioapă ce se practică”.

„Dacă toți oamenii politici ar urma exemplul dat de Corpul notarial din țară”.

„Atragem atențiunea politicianilor să inceteze cu propagarea urei între fiii aceluiaș neam”.

„Factorii competenți... țin mai presus de toate interesele lor personale, persecutând pe toate căile legale pe acel corp...”

„Trebue să ne cunoaștem inamicul”.

„Procedură ilegală și abuzivă”. Aceste expresiuni dând loc la alarme neintemeiate prin presă, astfel in ziarul „Națiunea” au apărut articole cu titluri luate din cuvântarea D-lui Stoica, precum: „se prigonește meritul și se incurajează ticăloșia” in ziarul „Universul”, deasemenea in ziarul „Viitorul”. Aceasta expresiune deși invinuitul o neagă, totuși la timpul său nu a aflat de bine a o desminti.

Considerând că expresiunile folosite de invinuit sunt cu atât mai grave intrucât la baza lor nu este nimic justificat, deoarece autoritățile atât cele locale (județ, consilii comunale) au aplicat numai strict legea și directivele oficiale date de organele superioare Directorat și Minister. Considerând că Comitetul Central de revizuire a aprobat intru toate procedura urmată in baza legii cu plasarea notarilor și cei cari sau crezut lezați au avut dreptul și au și apelat la instanțele legale neopriți de nimeni.

Constatând că prin faptele de mai sus înșirate

invinuitul a făcut o serie de (invinuiri) jicniri și defaimări la adresa autorităților superioare a numitului funcționar, aceste fapte constituie o vădită încălcare a dispozițiilor art. 16 din Reg. Legeii Statutului Funcționarilor publici, care impune funcționarului a fi respectuos cu superiorii săi.

Considerând că faptele invinuitului constituie o încălcare a dispozițiilor art. II din Legea Stat. Funcț. Publici, care obligă pe funcționari, ca prin actele vieții publice sau private să nu compromită funcțiunea sau corpul din care face parte.

Considerând din textul expresiunilor și a întregii vorbiri a suspusmitului că D-sa in intrunirea publică din 23 Nov. a ridicat chestiuni de ordin politic și astfel a încălcat dispozițiunile art. din Reg. Stat. F. P.

Constatând cele de mai sus din cercetarea întreprinsă de noi in conformitate cu art. 53. din Statutul F. P. și in conformitate cu art. 97 din Reg. Stat. F. P., ascultând atât pe invinuit cât și martorii cari au luat parte la congresul amintit, in conformitate cu art. 98 din Reg. Stat. F. P.

DECIDEM

Art. I. Tritem pe Dl. Ioan Stoica șef de birou la Administrația jud. Cluj in judecata Comisiunii disciplinare locale Cluj.

Art. II. Pentru susținerea acuzei in fața Comisiunii disciplinare potrivit alin. ultim al art. 98 din Reg. Stat. F. P. însărcinăm in locul nostru pe Dl. Avisalon Cordoșiu șef de serviciu la Adm. Jud. Cluj.

Cluj, la 20 Ianuarie 1931.

Președinte :

Dr. Joe German m. p.

Dușmanii corpului notarial știind că desbatere cauzei disciplinare va dura câteva luni și pentru a fi desarmat și înlăturat din organizația notarilor a impus șefului meu să fiu provocat să demisionez din calitatea de președinte al reuniunii județului Cluj.

Iată cuprinsul ordinului ce mi-s'a trimis :

Dela Președintele Delegației Consiliului Județean Cluj.

Nr. 167—1930.

Președ.

Domnului

Ioan Stoica
șef de birou

Loco.

Intrucât funcțiunea Dvs. de șef de birou la aceasta administratie este incompatibilă cu funcțiunea de Președinte al Reuniunii Notarilor din acest județ, Vă invităm ca in termen de 3 zile dela primirea acestui ordin să ne inaintați o declarație prin care ne veți raporta că dintre aceste 2 funcțiuni la care optați.

Binevoiti a cunoaște că intrucât in termenul fixat nu veți satisface acestui ordin veți trage consecințele legale.

Cluj, la 29 Noemvrie 1930.

L. S.

Președinte :

ss. Dr. Joe German

În ce privește legalitatea acestui ordin colegii vor ști să-l aprecieze așa după cum se cuvine.

După toate acestea dușmanii Uniunii noastre văzând că am rămas și pe mai departe acelaș luptător neinvins al unei cauze juste, au încercat a mă suspenda din funcțiunea ce o ocup la Administrația jud. Cluj, căci iată ce scrie Gazeta Oficială a jud. Cluj, Nr. 7. din 19 Martie 1931.

„Dl Dr. Sabin Mureșan revine din nou la chestiunea disciplinară a dlui Ioan Stoica.

Dl Președinte Dr. VasIU declară că nu e cazul a se debate această chestiune în plenul ședinței și în public, dealcum dl Dr. Sabin Mureșan este și membru în Delegația Consiliului județean, unde trebuia și putea să pună chestiunea.

Dl Dr. Mureșan protestează a i se lua cuvântul în această chestiune. Lămurește apoi că dl I. Stoica a luat parte în lunile Octomvrie și Noemvrie la 2 congrese, unde luând cuvântul a atacat propria administrație și guvernul. Crede că pe viitorul n'ar fi permis a se da concedii funcționarilor pentru a lua parte la congrese spre a nu li se da ocazie să atace în congrese autoritățile și guvernul.

Totodată arată că susnumitul concurează la fiecare post de șef de serviciu vacant și nu poate fi respins, neavând la cazier nici o pedeapsă.

Arată că dl Stoica i-a afirmat că numai el singur este persecutat și că la județ se iau bani pentru plasarea notarilor, pentru cari afirmațiuni cere a se ancheta dl Stoica și a-l deferi Comisiei disciplinare.

Dl Dr. German declară că pentru afirmația de mai sus se va introduce cercetare disciplinară contra dlui Stoica, dar în cauza disciplinară anterioară nu mai poate face nimic, dosarul fiind trimis la autoritatea competentă, unul la Comisia disciplinară a jud. și al doilea la Ministerul de Interne.

Dl Dr. German cere să-l avizeze consiliul, dacă crede că e cazul de a fi suspendat dl Stoica.

Dl Dr. Mureșan cere în mod insistent suspendarea dlui Ioan Stoica, care la congrese a atacat guvernul și deoarece, zice d-sa, legea dă dreptul și bunul mers al serviciului cere.

Dl Dr. Aurel Socol cere a se specifica care este interesul serviciului care cere suspendarea funcționarului Ioan Stoica, după ce a fost terminată ancheta și cazul deferit Comisiei disciplinare. Crede că susnumitul nu poate fi suspendat ci e de părere a se face o nouă anchetă contra lui în ce privește afirmația că pentru plasarea notarilor se iau bani, deși afirmația crede că s'a făcut în general.

Dl Dr. Sabin Mureșan arată că legea dă drept că în decursul anchetei funcționarul să poată fi suspendat. deci propune suspendarea dlui Stoica.

Dl Curea cere consiliului a fi prudent în această chestiune, deoarece chiar d-sa a fost într'o situație similară. Fiind trimis în fața Comisiei disciplinare pentru discursurile dela congres, a fost achitat, neputându-i-se găsi nici o vină pentru aceasta, ceace spun gazetele nu poate fi luat în considerare ad literam.

Așa fiind crede că nu trebuie suspendat dl Ioan Stoica.

Dl Dr. VasIU cere consiliului a decide asupra celor 2 păreri ce sunt în privința dlui Stoica și anume:

1. părerea dlui Dr. Mureșan, care cere suspendarea și 2. propunerea dlui Dr. Socol, ca să se facă ancheta disciplinară.

Consiliului respinge propunerea d. Dr. Mureșan, în ce privește suspendarea, dar hotărăște introducerea unei anchete disciplinare contra dlui Stoica pentru afirmațiile făcute în privința numirii notarilor“.

Propunerea de a fi suspendat fiind respinsă a rămas să se pronunțe Comisiunea Disciplinară. Prima dezbateră fixată pe ziua de 28 Februarie a. c. a fost amânată, iar a doua dezbateră s'a ținut în ziua de 13 Mai a. c. când s'a adus armătoarea deciziune:

Comisiunea disciplinară a județului Cluj.

Ad. Nr. 5—531.

disciplinar.

Comisiunea disciplinară de pe lângă Prefectura județului Cluj, după terminarea debaterii ținută în ziua de 13 Mai 1931 orele 3 p. m. în cauza disciplinară pusă în curgere în contra funcționarului Ioan Stoica șef de birou la administrația județului Cluj, pentru o vădită încălcare a dispozițiilor art. 17 din Reg. Stat. funcț. publici a adus cu unanimitate de voturi următoarea

DECIZIUNE:

Comisiunea disciplinară în lipsă de probe suficiente achită pe acuzatul Ioan Stoica, șef de birou la Administrația județului Cluj, ca fiind nevinovat și totodată restituie întreg dosarul cauzei dinpreună cu deciziunea de față Administrației județului Cluj, spre știre și executarea potrivit disp. art. 109 și 110 din Regulamentul Legii Stat. funcț. publici.

MOTIVE:

Având în vedere, că invinuitul Ioan Stoica, șef de birou la serv. financiar al Administrației Județului Cluj, este dat în judecata Comisiunei disciplinare locale pe motiv că, în calitate de reprezentant al notarilor din acest județ — mergând la congresul notarilor din toată țara ce a avut loc la București în 25 Noembrie 1930, ar fi făcut acolo o expunere la acel congres, în care prin diferite arătări și acuzațiuni a jicnit și călăimat autoritățile superioare.

Având în vedere cele zece paragrafe extrase din expunerea făcută de susnumitul în fața congresiștilor și care s'au anunțat în raportul de trimitere în judecată în fața Comisiunei și anume: „Atacurile ce ni se aduc jicnesc grav prestigiul și autoritatea noastră“, „lăsați pradă vânturilor... și alungați din slujbe fără formă legală și scoși din slujbe“, „Politică mioapă ce se practică...“, „propagarea urei între fii aceluiași ne am“, „factorii competenți țin mai presus de toate interesele lor personale etc“.

Considerând că, în adevăr toate aceste expresiuni cum și altele cari nu au fost relevate în raportul de dare în judecată, dar totuși au fost spuse cum ar fi de pildă „neplata salarelor timp de 8 luni...“ sunt insinuări și arătări la adresa conducătorilor de natură a la atinge prestigiul.

Având însă în vedere, că toate acestea au fost spuse numai în fața congresului compus din

funcționari și că conținând doleanțele corpului notarilor, că multe din aceste afirmațiuni au un fond de adevăr în deobște cunoscut, dar spuse nu cu intențiunea de a fi date publicității, ci mai mult de a atrage atențiunea celor de sus asupra situațiunei precare în care se află acești slujbași ai Statului pentru a obține o îndreptare.

Considerând, că congresul a fost autorizat de autoritățile superioare și că invinuitul în exposeul său nu a făcut decât să citească un raport compus de mai înainte din inițiativa tuturor notarilor: pe cari el avea însărcinarea a-i reprezenta, că pe de altă parte indiscrețiunea publicării celor expuse în ziare cu amplificările ce presa a găsit de cuviință, nu i-se pot atribui invinuitului.

Considerând, că scopul ținerii unui congres al funcționarilor este tocmai pentru a discuta chestiuni în legătură cu profesiunea lor și relevarea dificultăților în cari se zbat acei funcționari — cu scopul de a obține o îndreptare, — că așadar cele expuse de invinuit intră tocmai în cadrul scopului pentru care acești funcționari s'au adunat, adunare care de altfel cum s'a spus a fost autorizată de forurile competente, prin urmare comisiunea nu consideră că invinuitul ar fi comis vreo abatere de natură a-i atrage o pedeapsă disciplinară și comisiunea a trebuit să-l achite.

Președinte
s. s. Alex. Sutzu
Grefier
s. s. B. Mureșan

Membrii
s. s. N. Buta
s. s. Dr. V. Bolfa

Astfel după multe persecuțiuni la care am fost supus, în mod abuziv, Comisiunea m'a achitat cu unanimitate stabilind și principiul, că funcționarii la Congresele lor sunt în drept a-și expune adevărata situație în care se găesc și a propune măsuri de îndreptare în legătură cu funcțiunea ce ocupă.

Astăzi, când, după o luptă atât de grea dusă pentru cauzele notarilor, mă găesc în plăcuta situație a achitării mele, aduc viile mele mulțumiri colegilor, cari cu toată hotărârea, convinși de dreptatea cauzei s'au grăbit a sprijini acțiunea mea pornită exclusiv pentru și în interesul acestui corp funcționăresc. Mulțumesc în deosebi Domnului Președinte Alexandru Comșia, care a binevoit a mă apăra personal în proces și Domnilor Șerban Constantinescu, Leon Bârle și Ioachim Sas, cari au făcut declarațiuni categorice, confirmând în totul cele afirmate de mine, cari corespundeau în întregime crudei realități.

Declar că voi rămânea și în viitor acelaș luptător hotărât pentru cauza noastră justă, care reclamă atâta jertfă.

Ca încheiere, când suntem din nou în pragul unei noi schimbări în structura vieții noastre administrative, fac un călduros apel și rog pe toți colegii, ca fiecare să-și îndeplinească în mod conștiințios datoria față de Uniune și revista noastră, pentru ca presiunea să poată duce la izbândă steagul ce i-s'a incredințat.

Ne lipsește unirea! Să ne unim, căci în aceasta constă puterea!

La lupta deci și dreptatea va fi cu noi!

Ioan Stoica.

Increstări la răboj

(Invinge din nou ideia invinsă)

Congresele Uniunii Notarilor sunt adunări la cari pot participa toți membrii Reuniunilor Județene, adecă toți notarii, având toți dreptul de vot, iar adunările generale ordinare și extraordinare se fac cu un număr mai restrâns de membri. În adunări au drept de vot membrii prezidiului, membrii din comitet, membrii diferitelor comisii, președinții reuniunilor județene și delegații reuniunilor județene, cari de primii 25 membri pot delega 2, apoi de fiecare 25 membri câte un delegat.

La 23 Noemvrie 1930 s'a ținut în București o adunare generală a Uniunii Notarilor, cu un număr limitat de membri, la care adunare însă (durere) unele județe n'au fost reprezentate de numărul recerut de membri, iar altele n'au fost reprezentate deloc.

La adunarea generală ce s'a ținut în 23 Noemvrie, a ajuns din nou pe tapet chestiunea statificării notarului — devenit abia cu 1 Februarie 1930 funcționar comunal și prin strigăte, — ca să nu zic prin votare s'a hotărât, ca să cerem restatificarea notarului și aceasta datorită faptului, că mai mulți dintre colegi au pledat pentru statificare decât în contra ei.

Nu vreau ca prin aceste șire să dau loc unei polemici, cum s'a deschis una după adunarea dela Oradea-mare, nu vreau să pledez nici pro, nici contra, dar cred, că am dreptul să observ, că la adunarea ce s'a ținut în anul 1926 la Oradea-Mare, deși era vorba numai de notarii dintr'un ținut al țării, au fost pre-

zenți mult mai mulți membri ai Uniunii, decât au fost la adunarea ce s'a ținut în București la 23 Nov. 1930 unde Uniunea ar fi trebuit să-și aibă delegații trimiși din toate colțurile țării.

La Oradea s'a votat pentru prefacerea notarului în funcționar comunal, iar la București s'a hotărât să cerem restatificarea notarului, ambele bune și ambele rele, căci le-am gustat pe amândouă și ne-am scărbit de ele, sau mai bine zis, de una ne-am scărbit toți pentru-ca să o îmbrățișem din nou, iar de cealaltă s'au scărbit unii, pentru-ca să ne scărbitm toți de ea. Am fost funcționari comunal cândva, dar ne-au prefăcut în cameleoni, într'atăta, încât singuri nu mai știam ai cui suntem. Ne-au statificat în anul 1925 pentru-ca să gustăm și dulceața statificării, pentru-ca să fim nescotiți ori-unde, ori-când pentru ca să fim cei din urmă atunci când era vorba de sporuri, pentru-ca și astăzi să ne revendicăm drepturile în justiție față de foștii stăpâni, cari nu au știut, sau nu au voit să știe cum să ne cumpănească interesele, deși vedeau, că suntem indispensabili în stat, deși vedeau, că pe umerii noștri apasă toată povara administrației.

Ne-au statificat, pentru-ca să strigăm în gura mare, că ne mută ca pe corturari dintr'un loc într'altul, fără a se mai căuta interesul serviciului prevăzut în Statut, adecă era interes de serviciu atunci, când diplomatul, sau măcar numai popa au înzistat să ne facă corturari, să ne mute după-oalaltă în 7 locuri,

pentru-că nu am manifestat crezul simbolic al partidului care era la putere. Sunt cazuri strigătoare la cer, sunt cazuri, că fără nici-o vină a trebuit să cutreiere notarul 6—7 notariate până-când s'a scărbit de mutări, pentru-ca în postul la care cu câți-va ani mai înainte nici n'ar fi candidat, să se oprească pentru moment și să spună slavă Ție Doamne, că mai pot reușta. Se prea poate, că și-au meritat soarta acei notari, cari au devenit sub legiuirea veche nomazi, dar o parte bună dintre ei au devenit nomazi, pentru-că interesele locale (adecă interesele popii, ale dascălului, sau ale avocatului) pretindeau aceasta. Politica ne-a mănât dintr'un loc într'altul, pentru ca să încercăm toate neajunsurile în sarcina legii. Interesul de serviciu c'rumscris în statute nu s'a mai respectat, am fost expuși la toate vânturile, pentru-ca să ne vârsăm amarul pe legiuitor.

Dacă spun, că a fost bună și legea veche și este bună și legea nouă, mă aștept la aceia, ca să fiu contrazis. Dacă voi spune, că nici-o lege administrativă, nu a fost pe placul nostru, cred, că încă mă voi găsi contrazis.

Nimica nu este bun, dacă nu este pe plăcui tău, acest ceva și l'a transmis trecutul și ți l'implantează.

Am fost notari comunali și nu ne-a plăcut să fim și pe mai departe comunali. Ne-au statificat și după primele experiențe strigam, să ne degrađeze la funcționari comunali.

Ne-ai făcut funcționari comunali, pentru-ca la prima întrunire să strigăm, că nu ne place acest sistem și să cerem să ne restatifice.

Oare legiuitorul nu va avea alt lucru, decât numai să murdărească hârtia, făcând legi după placul nostru?

Oare nu ni s'a spus în repetite rânduri, că dacă vrem să fim funcționari de stat să nu ne amestecăm în chestiuni ce privesc administrația locală, cerând atribuțiuni, ce în cadrele legii nu ni-se pot acorda?

Oare nu am înaintat memorii cu duiumul înainte de votarea L. U. A. ca să ne înscrie în aceea lege atribuțiunile ce doream a avea și pe cari și azi voim să le avem pentru-ca să ni-se răspundă, că cerem imposibilități?

Oare înainte de votarea legii O. A. L. nu am înaintat la fel memorii după memori, pentru-ca să ne trezim după un timp nu numai fără atribuții, ci și fără prestigiu, ba ceiace doare și mai mult, (unii) chiar fără leafă.

Ei bine. Dacă cei de sus ne cunosc destul de bine doleanțele și dacă ne știu aprecia importanța, pentru-ce în două rânduri ne-au creiat desamăgiri, chiar împlinindu-ne dorința?

După-ce am înghițit două hapuri destul de amare, mai putea-vom spera, că al treilea va fi dulce? Mă tem să nu ajungem cumva, ca să dăm pasărea din mână pentru cea de pe gard, adecă să pierdem și puținul ce avem pentru multul la care sperăm.

Personal nu sunt contra statificării noastre, ba din contră ași dori-o, însă sub o formă cu totul nouă, adecă după ce s'a eliminat din Statutul Funcționarilor publici dispozițiunea privitoare la interes de serviciu, sau dacă s'ar mai adăoga la ea: „și cu consimțământul lor“ — sunând astfel: „În interes de serviciu și cu consimțământul lor, funcționarii pot fi mutați etc.“ și chiar în atari cazuri să primească funcționarul speșele de mutare într'un termen fix și nu la a

doua venire, sau după intervenții, cari l'ar costa poate mai mult decât suma ce are de primit.

Dacă această dispozițiune nu s'ar putea aplica eventual față de toți funcționarii, un alineat special s'ar putea referi la acei funcționari, cari au posibilitatea să-și creize o mică gospodărie, căci pe lângă aplicarea dispozițiunilor actuale ale Statutului, multe gospodării s'au ruinat și mulți funcționari au ajuns la sapă de lemn.

Tot interesele corpului notarial și ale funcționarilor cari funcționează departe de capitală ar fi de dorit, ca în fiecare județ, sau măcar pe Directorate să funcționeze câte o comisie disciplinară, căci funcționarul care ajunge înaintea comisiei la București și în cazul că e achitat, tot e pedepsit, căci și cheltuiește numai cu drumurile salarul de pe 1—2—3 luni, ba sunt cauze bagatele, pentru cari se aplică amendă cu detragerea salarului pe 15 sau 30 zile, în cari amenda este mai mică decât speșele de deplasare. Inamovibilitatea, condiția ce s'a pus în adunarea dela București, fără modificarea Statutului Funcționarilor Publici, nu ni se poate garanta și chiar în cazul, că ni s'ar promite, este pupază pe colac, căci nu se va respecta în viitor promisiunea de azi.

Am putea rămâne și funcționari comunali, dar și aici se impun unele condițiuni cu privire la alegere și salarizare, căci dacă este vorba de descentralizare și autonomie locală și aceste nu admit numirea notarului în calitatea sa, adecă, dacă nu se admite știrbirea autonomiei locale în comune prin faptul, că s'ar numi acolo un funcționar ca reprezentant al autorității locale, în care caz sistemul de guvernământ pentru comune ar fi desăvârșit, ar urma dela sine, ca și în celelalte unități administrative, adecă la plăși, județe, directorate și ministere să se aleagă toți funcționarii și anume: la plasă de către colegiul consiliilor comunale, la județ de către reprezentanții plășilor, la directorat de către ai județelor, iar la minister de către ai directoratelor, căci numai astfel și-a spus cuvântul întreg autonomia locală. Dacă însă din motive, ce nu se pot înșira aci, nu se poate admite o autonomie neștirbită, să vorbim despre autonomie limitată, adecă despre tutelă administrativă și aplicând acest sistem nu se comite nici-un păcat atunci, când notarul se numește și nu se alege.

Având în vedere, că nu toate comunele, chiar și dacă ar consta ele din 62 sate nu sunt în stare, sau nu voesc să-și salarizeze notarii, ar trebui să se înființeze fondul de salarizare (așa cum a fost în trecut în Ardeal și Banat), să se stabilească sumele cu cari ar putea (dăci ar trebui) să contribuie comunele la acel fond, iar restul să-l îplinească statul. Salariile să fie uniforme (ca să nu ajungem de răsul lumii cum e cazul în jud. Buzău, unde un notar cu 18 ani de serviciu are un salar de 2500 Lei, secretarul primăriei 4000 Lei, iar primarul 15.000 Lei) iar înaintările să fie automate.

Să se considere de membrii ai Casei de Penzii, dela numirea lor, atât notarii, cât și subnotarii.

Administrația Română

inserează publicațiuni oficiale și particulare cu prețurile cele mai moderate.

Arăt prin cele de mai sus, ceia ce arăta țaranul (mojicul) rus la intronarea regimului actual de acolo, când striga: „Trăiască Republica, trăiască Țara!”, adevărat voia și republică și țară, dar să fie sincer, noi strigăm și ne zbatem numai atunci, când suntem în fața unei schimbări, iar în intervalele dintre schimbări nu căutăm mijloacele de luptă, nu insistăm pentru

modificarea legilor secundare de-așa, ca atunci, când insistăm pentru modificarea legii ce ne stipulează atribuțiunile etc. să fie terenul neted, să nu sărim din baltă în lac și viceversa, cum ni s'a întâmplat deja în două rânduri.

Ioachim Sas,
notar.

Congresul general al funcționarilor publici

S'a cerut desființarea curbei de sacrificiu și respectarea statutului

Spre a se examina situația în legătură cu doleanțele, cu exercitarea drepturilor cetățenești și spre a se rosti asupra reprezentanței lor în parlament, funcționarii publici de toate categoriile și pensionarii au fost convocați în congres general. Congresul s'a ținut în sal. „Tomis” din calea Călărașilor, sub președinția dl-ului N. C. Schina.

Asistă numeroși delegați din Craiova, Buzău, Dorohoi, Iași, Sighișoara, Galați, Focșani, R.-Vâlcea, R. Sălat Cluj precum și din alte orașe ale țării

*

D. Schina, primit cu vii aplauze de congresiști, deschide ședința arătând că împrejurările de față l-au îndemnat să dea o explicație publică asupra situației funcționarilor. Fiecare cunoaște aceste împrejurări, cari prin felul în care s'au manifestat marchează o adevărată eră nouă în viața de până acum a funcționarilor. Să avem nădejdea că lucrurile se vor schimba, că situația funcționarilor atât de jalnică sub nenumărate aspecte, va lua o întorsătură în bine.

Telegrama adresată Regelui

Citește apoi următoarea telegramă adresată regelui:

„Funcționarii publici de toate categoriile și pensionarii, întruniți în congres general, cu delegați din toată țara, astăzi 24 Mai 1931, exprimând Majestații Voastre, odată cu sentimentele de neclintit devotament, recunoștință pentru grija deosebită ce poartă revendicărilor acestui important corp social”.

*

Deasemenea s'au mai cetit două telegrame: una adresată președintelui de consiliu, d. prof. N. Iorga și cealaltă ministrului de finanțe d. C. Argetoianu.

Situația funcționarilor publici

D. Budulănescu, reprezentantul organizației din Bacău, descrie situația grea a funcționarilor publici. Din toate clasele sociale funcționarii publici sunt acei cari au de suferit mai mult.

Trebuie ca în viitor să nu se mai repete nedreptățile și jignirile cari ne-au îndurerat sulețele — lucru de care suntem și noi vinovați deoarece n'am înțeles la timp însemnătatea solidarității, a dragostei ce trebuie să domnească între noi și fără care nu se poate face nimic.

Referindu-se la viitorul reprezentant în parlament al funcționarilor publici, d. av. Schina, afirmă că d sa nu va intra în parlament cu obligațiuni față de guvern ci cu obligațiunea de-a fi acolo re-

prezentantul celor 300.000 de funcționari, a căror situație un mai poate dăinui.

D. Ronea, președintele Asoc. funcționarilor financiari din Dolj, arată că numirile și avansările nu se fac conform statutului. Își exprimă credința că în parlament d. Schina va lupta din răzputeri pentru ca acest statut — întocmit grație muncii și abnegației d sale — să fie respectat.

D-na Evdochia Simionescu, președinta Asociației personalului sanitar titrat, asigură pe președintele congresului de tot devotamentul personalului sanitar

D. Dumitrescu (Putna) se asociază la dorința manifestată de ceilalți oratori cu privire la realizarea revendicărilor corpului funcționarilor.

D. IONESCU ENE, președintele Asociației C. F. R. „Nivel Metru” cere ca funcționarii să fie retribuiți după meritele lor, iar nu după criteriul politice.

D. dr. CEAPARU (Covurlui) aduce salutul funcționarilor covurlueni — și adaugă că ei sunt împotriva politicii care nu poate fi de nici un folos funcționarilor.

D. Vale.iu schițează un tablou impresionant al mizeriei și lipsurilor în care se sbat micii funcționari publici împreună cu familiile lor pe urma curbei de sacrificiu.

Desființarea curbei de sacrificiu

D. Manoliu (Dorohoi) aduce salutul funcționarilor dorohoeni și cere desființarea curbei de sacrificiu, respectarea statutului, reducerea numărului membrilor în diverse comisii și cruțarea fondului de pensuni.

D. Gabriel Ionescu (Dolj) vorbește în numele funcționarilor din Dolj.

D. Stroescu (Târnava-Mare), cere ridicarea curbei pe salariu, funcționarii nemai putând trăi cu salariul actual.

D. Nicolau (Galați) a descris situația funcționarilor covurlueni.

Revizuirea încadrărilor

D. Iliescu, director în ministerul sănătății publice, aduce salutul funcționarilor din acest minister. Cere o revizuire a încadrărilor cari s'au făcut fără respectarea drepturilor funcționărești.

Aduce apoi elogiul dlui Stancu Brădișteanu, care a susținut vie legătura între d. Schina și funcționărim.

D. Draniceanu, președintele Asoc. pensionarilor civili, subliniază legătura dintre funcționarii publici și pensionari.

D. architect I, Enescu spune: Ca reprezentant

al pătorei administrative și al pătorei economice și deci în măsură de a cunoaște bine și pe una și pe cealaltă — aduc salutul mizeriei pătorei economice celor din pătura administrativă.

Cere apoi ca funcționarii să nu fie concediați și să revie asupra curbei de sacrificiu.

Cuvântarea d-lui Stancu Brădișteanu

D. Stancu Brădișteanu, președintele „Federației generale a asociațiilor profesionale de salarizați din România”, declară că între Federație și d. Schina există o solidaritate desăvârșită. Atunci când guvernul a cerut desemnarea reprezentanților în parlament, Federația și-a făcut un punct de onoare trecând întâiul pe listă pe d. Schina.

Dar — adaogă d. Brădișteanu — noi nu cerem să avem oameni în areopagul țării, ci acolo ei să susție cu toată tăria doleanțele noastre.

Vom avea deci un reprezentant al nostru în parlament. Să ne mulțumim și cu atâta. Țin să se știe însă că opera pe care d. Schina va trebui să o îndeplinească e o operă dificilă și cu răspundere. În primul rând d-sa trebuie să lupte pentru ridicarea curbei de sacrificiu. Conducătorii țării să judece că în condițiunile actuale funcționarii, cu salariile pe cari le primesc, nu pot face față greutăților traiului,

Azi — și pot aduce dovezi — sunt funcționari cari nu încasează decât câteva sute de lei pe lună.

Măsuri de îndreptare se impun de urgență.

Trebuie să se facă economii la materiale, să se înlătore sinecuriștii de tot felul și cari figurează în state alături de funcționarii de carieră.

Deasemenea cerem răspunderea efectivă a tuturor salariaților publici și a demnitarilor cari au provocat daune statului.

În încheiere d. Stancu Brădișteanu, în numele Federației, aduce elogiul primului ministru, d. prof. N. Iorga și presei care întotdeauna și-a dat sprijinul neprecupețit când a fost vorba de soarta salariaților publici și a demnitarilor cari au provocat daune statului.

Cuvântarea d-lui N. Schina

D. N. Schina, după o scurtă introducere, spune: Lupta pe care am dus-o în trecut a fost de parte de politică. Avem un testimoniu care să ne permită de-a face o atare afirmațiune.

Primul ministru a spus că ridicarea nivelului moral și material al funcționarilor publici nu se poate face atâta vreme cât funcționarii sunt contaminați de politică.

Cu acest prilej d-sa citește o declarațiune a primului ministru, prin care se desmint afirmațiunile apărute în unele ziare cum că d. Schina ar fi iorghist. „D. Schina nu e iorghist ci partizan al distrugerii sinecurismului în funcțiunile publice”.

Dar pentru ca glasul dv. să poată triumfa în parlament, — continuă d. Schina — pentru ca dezideratele dv. să se poată bucura de o soluție cât mai grabnică și mai echitabilă, e nevoie de o cât mai strânsă solidaritate.

Problema ce o avem de susținut în parlament privește mai întâi statutul funcționarilor și pensionarilor publici, ceri trebuesc puși la locul de cinste pe care îl merită.

Deasemenea problema economică este de o covârșitoare importanță — mai cu seamă în situația grea prin care trecem. Totuș e bine să ținem seama și de declarația ministerului de finanțe care, vorbind de curba de sacrificiu, a spus că datoria guvernului este ca în primul plan să fie puși funcționarii publici.

Dar ministrul de finanțe nu înțelege să se desființeze numai curba de sacrificiu, ci printr'o politică chibzuită, să li se creieze funcționarilor o altă soartă, în locul mizeriei de azi.

Cum vedem, ideea noastră și a făcut drum.

Declarațiile miniștrilor autorizați din actualul guvern ne dau toate garanțiile că doleanțele noastre vor fi rezolvate. Prezentându-ne cu cuvânt cinstit și cu fapte precise vom reuși să le impunem — iar bilanțul activității noastre parlamentare va fi o dovadă că n'ați fost înșelați în speranțele și așteptările dv.

D. Schina termină aducând mulțumiri tuturor acelora cari au venit să-și spună cuvântul lor.

Adeziunile și moțiunea

La urmă s'au cetit mai multe telegrame de adeziune din partea organizațiilor din Tecuci, Brașov, Cetatea-Albă, Chișinău, Oravița, Bazargic, Constanța, Rădăuți, Fălticeni, Severin, Caracal, Oradia, Piatra-Neamț, etc.

MOȚIUNE

„Funcționarii publici de toate categoriile și pensionarii, întruniți în congres general, cu delegați din întreaga țară, astăzi 24 Mai, în sala Tomis, sub președinția d-lui N. C. Schina, în urma discuțiilor avute și a hotărârilor ce sau luat.

Consideră că independența funcționarilor constituie prima condițiune a unei normale dezvoltări a mecanismului de Stat și reclamă, pentru asigurarea acestei independente o salarizare compatibilă cu nevoile și demnitatea funcționarilor și asigurarea stabilității funcțiunii, prin aplicarea riguroasă a principiilor din Statut:

Cer modificarea, — cu colaborarea reprezentanților autorizați ai corpului, — a Statutului actual. spre a-l pune în concordanță cu nevoile astfel precizate;

Reclamă cu hotărâre sustragerea activității corpului dela orice influență politică de partid;

Revendică pentru pensionarii publici o situație care să reprezinte o dreaptă compensație pentru o viață închinată interesului obștesc;

Sunt incredințați că măsurile anunțate de guvern pentru echilibrarea bugetului, printr'o cinstită administrare a avutului public, vor duce și la desființarea impozitului de sacrificiu și la îmbunătățirea situației materiale a funcționarilor și pensionarilor publici.

Își exprimă convingerea că prezența în parlamentul țării a d-lui N. Schina, exponentul de totdeauna al aspirațiilor corpului, va contribui ca opera aceasta să fie dusă la bun sfârșit, în interesul nu numai al funcționarilor, ci al întregii noastre organizațiuni de Stat.

Proclamă solidaritatea tuturor membrilor corpului și necesitatea ca pe lângă reprezentanța în

în Parlament — printr'o organizare metodică și susținută, — în conformitate cu normele din statut, — să se ajungă la exprimarea și realizarea revendicărilor funcționarilor și pensionarilor publici;

Mulțumesc guvernului că, înțelegând cari sunt adevăratele soluțiuni ale grelei situațiunii generale,

are, printre primele preocupări, pe acea de a rezolva integral problema funcționarilor publici și că a recunoscut necesitatea unei reprezentanțe pe care viitorul va avea s'o extindă la consacarea principiului reprezentanței egale a tuturor categoriilor de funcționari."

Remiza, Notarul și Incasările

În ultimul timp notarul nu primește nici un plic dela Autoritățile Administrative, care să nu conțină și un ordin relativ la incasarea impozitului către Stat. Aceasta incasare se accelerează zilnic și nu există o conferință administrativă, unde primul și principalul punct să nu fie „Incasarea impozitului către Stat”.

Notarul cu, sau fără drept, în urma ordinelor primite este constrâns să facă pe perceptorul, respective pe agentul de urmărire. Ministerul apreciind munca notarului, drept recompensă, ni-a promis o mică remiză, legată de anumite condițiuni. Aceste condițiuni nu prea erau în favorul nostru, dar convinși fiind că prin incasarea impozitului, facem un mare serviciu statului, de și ni-a răpit aproape 5 zile la săptămână am muncit necunoscând oboseală, ca să facem un bine Statului, și să putem ajunge procentul cerut de Minister.

Cine cunoaște situația dela sate și comune știe și aceia, că incasarea impozitului pe notar i-l costă și bani. În lunile de toamnă, când incasările se fac zilnic mergând din casă în casă, pentru a putea executa intrucâtva ordinele primite, notarul trebuie să-și angajeze un ajutor. Pe lângă plata acestui ajutor, angajat numai pentru incasări și plătit din buzunarul notarului, mai sunt și alte cheltuieli pe care le știm cu toții. Aceste cheltuieli extraordinare până în prezent, unde remiza se plătea în bani și nu numai pe hârtie, se acopereau de aici. Durere, la noi aceasta remiză este numai o teorie pusă foarte frumos pe hârtia nevinovată, iar în practică ne mulțumim doar cu cuvintele de mulțumire, ori nemulțumire — după cum este cazul — al Autorităților Administrative și cu dese reclamațiuni făcute de atotputernicul Administrator Financiar.

Ministerul ni-a promis-o remiză frumoasă, incasările le-am făcut obținând procentul cerut și acuma în schimbul remizei Administrația Financiară cu adresa No. 10881—1931 ne încunoștințează, că notarul nu primește remiză decât în cazul când face incasările fără agentul de urmărire aceasta după 2 ani perduți! Adecă incasările le facem pe baza unui ordin, remiza ni-s'a asigurat prin lege, dar legea este interpretată de Administrația Financiară, după cum crede, la tot cazul ca finanții să incaseze remiza, iar notarii impozitul.

Frumoasă împărțială! Acuma putem zice: „Ca la noi la nimeni.”

Perceptorul nu incasează, fiindcă se numește „Domn Perceptor”. Controlorul nu dispune de timp liber, ocupat fiind cu căutarea, ori după cum zic gurile rele, cu facerea spirtului negru. Agentul

are plată mică și nu primește primă de deplasare. El se mulțumește cu ridicarea remizei. Dar tu notarule, care ești funcționar de carieră, ai primit ordin și trebuie să-l execuți.

Mai poate afirma cineva, că la noi nu este dreptate?! Nu! Cu toate acestea mă întreb până când vom mai trage în acest jug? Drepturile ni s'au luat. Carnete de călătorie nu mai avem. Pentru incasări nu putem nici măcar spera o mică remiză. Când se vor realiza frumoasele promisiuni? Ministerul are cunoștință de felul cum au interpretat subalternii săi dispozițiunile sale relativ la remiză?

Rugăm pe dl. Președinte al Reuniunii Generale să intervină la Minister, pentru a ne primi remiza promisă, cunoscând, că măsura Administrației Financiare referitoare, este în detrimentul Statului și ni-e teamă, că la finele anului incasările vor avea un rezultat mult inferior anului precedent.

Noi nu cerem decât plata promisă și asigurată pentru munca noastră.

Nicolae Pantea

notar.

Reuniunea Notarilor Comunali din Județul Arad anunță cu durere încetarea din viață a iubitului și regretatului membru în vârstă de 32 ani și în al 9-lea al funcțiunei

Traian Pinteru
notarul cercual Moroda

decedat în Moroda, la 18 Mai 1931 ora 22.

Înmormântarea a avut loc în cimitirul din Chișineu-Criș, la 20 Mai 1931, ora 16, după ritul ort. rom.

FIE-I ȚĂRÂNA UȘOARĂ!

Reuniunea Notarilor Comunali din Județul Arad.

Din nou zecimați

Proiectul de modificare a L. O. A. L. din nou se ocupă de notarii comunali, cari nici de data aceasta nu pot scăpa neatînși și despre cari, am spus deja demult, că sunt destinați pieirei.

Se pune la cale o nouă posibilitate de arondare și mai largă în urma căreia cercurile notariale se vor lărgi, iar notarii cari vor mai rămâne vor fi salariați de stat

Să zicem, că până aci ar fi toate bune. Dar ce se va face cu notarii rămași fără posturi în urma noiei arondări? Se vor face din notarii titrați și cu pregtire academică, secretari comunali, se vor trage în țeară, sau se vor scoate la licitație sub titlul de vechituri?

L. O. A. L. odată cu punerea ei în aplicare a pus pe drumuri o spuză de notari și tot aceasta lege modificată, va face și ediția a doua de nădrăgari fără adăpost. Pentru-ce atâtea serii de selecționare? Pentru-ce nu s'ar putea decreta într'o singură serie de mort prezumat notarul comunal?

Dar precum prefăcuta văduvă de războiu își declară bărbatul de mort pentru-ca să se poată cununa cu concubinul, tot-așa vom ajunge la aceia, ca notarii să dispară, din postul cel ocupă, iar locul lor să-l ocupe secretarii comunali, adecă nu e vorba de altceva, decât numai de un regres de un secol, însă dacă așa-i convine și lui Vodă și lui Hâncu, trebuie să ne convină și nouă. Nu ne rămâne alta de făcut, decât să ne facem toți secretari comunali și atunci fiecare dintre noi își va avea comuna sa adecă vor fi și mai mulți notari, căci cămele și botezat, tot cămele rămâne, iar notarul ajuns secretar pe hârtie va și să devină în realitate notar, căci nu legiuitorul se va deplasa, ca să-i tălmăcească primarului omnipotent dispozițiunile legii, ci notarul, respective secretarul va fi chemat să facă acest lucru și la tot cazul nu-l va face în defavorul său, ba precum secretarul de astăzi din județul Buzău are o leafă mai mare decât notarul Constantinescu cu o vechime de 18 ani, pentru-ce nu ar putea avea toți secretarii un salariu mai mare decât

ar avea notarii restatificați. *Dolores meas ego provocavi!* La adunarea ce s'a ținut în 22 Nov. a trecut lăsându-ne influențați de unele deziderate trecătoare și de promisiuni utopice, am sărit singuri în baltă, fără a ne fi convins în prealabil, că saltul nu va fi mortal, adecă fără a lua vre-o garanță reală, am cerut, ca la modificarea legii O. A. L. să fim din nou puși în pomelnic, fără a ne da seama, că de câte-ori am fost amintiți în legi, totdeauna ni s'au ciuntit drepturile și atribuțiunile. Mai o modificare, sau o lege nouă și suntem dați de răpă.

Nu ne puteam închipui, că pe spetele noastre se va realiza proverbul: „La așa cap, așa căciulă“ când ne-am apucat să împingem carul administrației, care eșit din noroi, ne lasă pe noi în noroi și fuge înainte, dar nu am pierdut încă totul, căci drumurile sunt cu povârnișuri, se va mai îngloda undeva acest car și chemați din nou să-l urnim din loc, vom face pe moșicul și vom întreba: „Câtă plată?“

Ori-cât de mare ar fi un boicot, cu totul nu putem fi nimciți căci dacă momentan pot trăi comunele fără notari, nu pot fără secretari. Ni se schimbă poate numirea pentru moment și atâtea tot, căci pe lângă o solidaritate strânsă, dacă nu azi sau mâine, poate mai târziu, dar tot ajungem să ne recăștigăm numirea, dacă chiar ținem la ea și pentru haosul ce se provoacă încet-încet, nu vom avea să răspundem noi, ci sfânta... Lege.

Un domn, care mai eri ne făcea promisiuni frumoase, iar astăzi ne surpă terenul de sub picioare, mai bine ar face să nu mai tundă lupul, căci părul și așa îl schimbă acesta, dar năravul ba și-i tot un drac, sau lup, sau cățel de lup, ba e mai rău acesta din urmă căci cel bătrân mai pierde dinții și devine inofenziv, dar cățelul încă poate deveni lup puternic. Notarii la început încă au fost secretari, iar secretarii cu timpul își pot elupta titlul de notari, dar nu e tot un drac atunci când te trezești, că dupăce ai sămănat vânt, seceri furtună.

I. Sas.

Pentru abonații și prietenii noștri

Cu fiecare număr nou apărut, „Revista Administrația Română“ s'a impus și mai mult ca singurul organ de specialitate și de utilitate publică și profesională, fiind în același timp și o tribună liberă dela înălțimea căreia s'a spus întotdeauna răspicat cuvântul pentru apărarea revendicărilor notarilor.

„Revista Administrația Română“ nu a fost niciodată, nu este în prezent și nu va fi nici în viitor subvenționată de nimeni pentru-că orice publicațiune subvenționată își pierde independența și nu mai poate lupta cu succes pentru binele celor mulți, al cititorilor săi.

Făcând neînchipuit de mari sacrificii materiale pentru o apariție atât de regulată, cum puține publicațiuni apar la noi, cât și pentru o continuă perfecționare tehnică și redacțională, „Revista Administrația Română“ nu s'a susținut și nu se susține decât prin sprijinul abonaților săi.

Acest sprijin material al abonaților pentru care facem un călduros apel la toți cari primesc

„Revista Administrația Română“ nu constă în alta decât în plățirea abonamentelor pe cari le datorează — această datorie fiind o datorie de onoare față de publicația care le susține și apără interesele, precum și față de corpul din care fac parte și pe care îl dorim cât mai solidar și mai puternic, cât și față de ei însăși.

Deaceia „Revista Administrația Română“ roagă stăruitor pe abonații rămași în restanță să-și achite cât mai neîntârziat abonamentele rămase neachitate până în prezent punându-se astfel la corent. Totdeauna facem un călduros și străuitor apel către prietenii noștri, cari ne-au acordat în totdeauna prețiosul lor sprijin, ca să ni-l acorde și de acum înainte, mărindu-ne numărul abonaților, prin facerea altora noi și menținerea celor vechi.

„Revista Administrația Română“ trebuie să fie steagul în jurul căruia toți notarii să adune pentru izbânda deplină a dreptei lor cauze.

Cu prilejul modificării legii ad-tive din Dec. 1930.

Secretarul năzdrăvan

În lumea basmelor numai, știm că au fost odată năzdrăvani, niște ființe supraomenești, cari uimeau lumea cu puterea lor.

În fața lor nu putea exista niciun obstacol, nici-o imposibilitate sau nevoie; ei știau și reușeau să le învingă și să treacă peste toate. Pentru ei imposibilul era lucrul cel mai ușor; forța lor era inepuizabilă și la muncă și la luptă, ca și la suferință și răbdare.

Nici vorbă că asemenea năzdrăvani ar fi foarte buni și în lumea reală.

Și legile ad-tive cu cât se modifică mai mult — cu atât par a urmări cu tot dinadinsul că notarii sau secretarii, să fie niște funcționari cu adevărat năzdrăvani, cari să poată munci mai mult ca orice funcționar, îndeplinind orice și oricâte servicii și sarcini și să ar pună în spinare, ba încă servind nu numai cu cel mai mic salariu, dar servind chiar fără nici un salariu... și cu ani...

Unui asemenea funcționar nu-i este îngăduit să se plângă de lipsuri, nevoi și greutate!

Să vedem ce este și ce face un asemenea secretar în V. Regat?

E nevoie de această lămurire, fiindcă legile noastre ad-tive nici pe departe n'au adus o organizație unitară, uniformă, existând o foarte mare deosebire între Ad-ția din Ardeal, care s'a conservat ca o bună ad-ție, cu toată vitregia legilor și cea dela noi.

Chiar și determinarea teritorială a comunelor satelor s'a făcut după criterii deosebite și diferă isbitor. De exemplu jud. Gorj, are 16 comune, jud. Hunedoara 413 comune; întregul V. Regat are 650 comune, iar Ardealul (fără Bucovina) 3869 comune.

În Ardeal se găsesc: primnotari, notari, subnotari, secretari, impiegați sau copiiști, manipulatori pentru vânzarea vitelor, înmânători de citații.

Străjerii din Ardeal sunt plătiți mai bine ca secretarii și notarii dela noi. La noi organizarea e foarte simplă. Administrarea satelor și unităților ad-tive, care nu s'altceva decât exact fostele vechi comune până la 1929, se face de primar, care ca pretutindeni e alesul votului obștesc și reprezintă o demnitate cetățenească, nefiind un funcționar pe care se poate conta și de secretar (fostul notar), care de fapt e singurul funcționar, care și conduce și execută toate lucrările de cancelărie ce intră în competența primăriilor satești sau comunale.

Mai este încă o deosebire la noi.

Serviciul de notar propriu zis, cu împlinirea atribuțiilor prevăzute în lege, la noi nu s'a efectuat.

Comunele sunt centre extrem de mari cu 10.000 și peste 10.000 suflete, care echivalează cu vechiile plase formate în baza legii din 1906, cuprinzând 8-10-12 unități ad-tive (foste vechi comune, care fiecare au avut notarul lor) cu 20-30 sate răz-

lețite la distanțe foarte mari, ceiace face imposibil să fie deservite de un singur notar.

Căci și la comune se găsesc aceiași funcționari: primarul și notarul.

Din această cauză la noi, secretarii satești, îndeplinesc pentru satele lor, toate însărcinările date de lege notarului, notarul făcând doar oficiul de transmiterea ordinelor la sate, centralizând și trimitând lucrările, mai având în sarcină redactarea și scrierea incheerilor consiliului comunal aprobarea bugetelor etc.

Deci secretarul la noi, are următoarele sarcini:

1. Conduce și execută toate lucrările de cancelărie, atât în ce privește corespondența oficială cu diferitele autorități publice, cât și în ce privește scrierea și redactarea și eliberarea diferitelor acte particulare, cerute de interesele locuitorilor, care și ele s'au îngreunat și complicat mereu, consecință legiuirilor ce s'au făcut.

2. El nu numai că publică singur, dar chiar depune stăruință pentru executarea diferitelor dispozițiuni cuprinse în legi, regulamente, ordonante, deși legal n'au această sarcină.

3. El redactează actele stărei civile și conduce de fapt și execută toate lucrările acestui oficiu.

4. El face catagrafia și cadastrul vitelor și face pe manipulatorul biletelor vânzării de vite.

5. El înmânează citațiile și orice acte procedurale, o sarcină destul de grea și aspru pedepsită pentru cea mai mică greșală. În Ardeal se trimite de instanțele judecătorești, dovezile de înmânare, urmând numai să fie semnate, aici se fac dovezi și proces-verbal pentru fiecare citație, îngreunând enorm aceste formalități, care singure răpesc 2 zile săptămânal secretarului.

6. El este agentul statistic, sarcină care cere nu numai pricepere și cunoștință, dar cere multă migăleală, mult timp și constiințiozitate.

Pe aceste lucrări își bazează existența o mulțime de servicii de statistică, instituite la diferite servicii și Ministeri, mai toate adunându-și materialul statistic prin acești umili secretari.

7. El este agentul postal și telefonist, funcțiune pe care o îndeplinește gratis pentru P. T. T. automat — care plătește îndoit pe factorii săi pe când Poșta își pretinde plata oficialelor, în sarcina satelor noastre ne forțează să predăm direct mare parte din corespondența, spre a micșora această sarcină.

Tot secretarul face: recensământul tinerilor și actele de dispensă, recensământul animalelor și vehiculelor supuse recensământul cartuirii. fără a fi însoțit măcar — în majoritatea cazurilor — de vreunul din membrii comisiunilor respective, rămânându-i în plus sarcina a trimite lucrările gata să fie semnate sau să-i cheme la primărie pentru aceasta.

Și câte lucrări nu execută acest ignorat și descoperit funcționar, a multor comisiuni ce anual se institue pe hârtie, cum a fost de pildă lucrările pentru protecția populației civile, contra bombardamentelor ariene și gazelor asfixiante, cu care secretarii deși n'au figurat de loc ca membri și s'a stabilit și cine să fie secretarii acestor Comisiuni, totuși, în cele din urmă, aceste lucrări bune rele — tot ei au trebuit să le întocmească aproape în general.

Și cu câte lucrări și comisiuni nu s'a petrecut la fel și nu se va petrece, îngnorându-se complet aceia ce le fac.

La noi, în Gorj, spre a se ușura sarcina sateilor și a comunelor, secretarii și notarii au fost obligați, ca măsură de economie, a îndeplini gratis și sarcina de încasatori sătești și casieri comunali pe baza salariului funcțiunei de notar, nepermit nici până azi.

Cine cunoaște ce înseamnă însărcinările de mai sus și lucrările de interes particular la un sat de 1200—1500, ori peste aceste suflete, poate înțelege că îndeplinirea lor nu e deloc ușoară, ci din potrivă chiar grea.

Dar iată că legiuitorul nu vede lucrurile tot așa.

Prin art. III. al 'legei modificatoare din Dec. 1930, s'a dispus că secretarul satului de reședință, va îndeplini (pentru comunele cu mai multe sate, cum la noi sunt toate) și oficiul de notar.

Arătați mai sus, la ce se rezumă acest oficiu.

Ei bine, trebuie totuși recunoscut, că acest oficiu singur, e mai greu ca serviciul de secretar dela plasă.

Pe când aceștia transmit ordinele în 4 exemplare, la 4 comune și încă numai pentru o foarte mică parte din ele, fiindcă majoritatea se trimite direct de prefectură sau alte autorități ce nu lucră cu plasa, comuna transmite ordinele în 8-10-12 exemplare — câte sate sau unități are. La acestea se adaugă încheeri, aprobarea bugetelor, licitații pt. cărciumi, care la plasă nu sunt.

Și acești notari au făcut și serviciul de casieri comunali.

Va-să zică un secretar dela reședința comunei, va avea de îndeplinit:

1. Serviciul de secretar sătesc al satului,
2. Serv. de agent postal și telefonist,
3. Serv. de încasator sătesc,
4. Oficiul de notar,
5. Casier comunal.

Nu-i așa, că trebuie un năzdrăvan din povești, să poată îndeplini toate aceste multiple sarcini?

E de remarcat, că pe când mai ales după război, s'au înființat Ministere cu servicii noi, pe când vechile servicii s'au reorganizat și funcționarii s'au înmulțit, la primării ne găsim exact în aceeași situație ca în primele începuturi ale organizării active rurale, deși înmulțirea celorlalte servicii publice are repercusiune asupra lucrărilor acestor primării, mai toate conlucrând cu aceste autorități.

A fost o perioadă-când începuse a se da o desvoltare mai mare organizării active rurale, aceia de sub imperiul legii din 1908.

În acest timp mai toate primăriile aveau osebbit de notar, care avea atribuții proprii și cance-

larie separată un secretar al primăriei pentru lucrările ce depindeau numai de primar și multe aveau și telefonști.

După 1926 și 1927 — s'a crezut, că dacă sus se înmulțesc slujbașii, la comune cel puțin trebuia să se impuțineze la extrem și pe cale bugetare sau suprimat acești secretari rămânând singur notarii și încă cu cel mai mic salariu, ei însăși transformându-se în secretari în baza actualei legi.

Em. Manta
Turcești-Gorj

Suspendarea atribuțiilor prefectului administrativ

Serviciile administrative depinzând de ministerul de interne funcționând astăzi pe baza unei organizații de fapt, deoarece legea pentru organizarea administrației locale nu a fost aplicată în întregime, iar aplicarea ei întreagă ar necesita un spor de cheltuieli de circa 2 miliarde jumătate lei; ținând seama pe de altă parte că această aplicare parțială a legii provoacă o stare de incertitudine și de încălcare de atribuții care influențează întregul aparat de stat; că la adăpostul acestei confuzii administrative au influenți și înfloresc toate ideile subversive și toate tendințele de dezagregare cari s'au înregistrat în ultimul timp.

Considerând că între altele și în special lipsa de autoritate diminuată de noua lege pentru organizarea administrației locale, a influențat în parte aceasă îngrijorătoare stare de lucruri; că prin urmare restabilirea autorității prefectului în județul său este necesară nu numai pentru o mai bună administrare județeană, dar și pentru salvarea ideii de autoritate atât de încercată în ultimele vremuri — am onoare a propune Majestății Voastre alăturatul proiect de decret care suspendând funcțiunea și atribuțiile delegațiunei județene și trecându-le asupra prefectului de județ îl repune în măsură de a putea administra și-i restabilește autoritatea lui diminuată.

Iată și textul decretului regal:

ART. 1. Funcțiunea și atribuțiile președintelui delegației județene specificate în legea pentru organizarea administrației locale sunt și rămân suspendate până la posibilitatea aplicării integrale a legii atribuțiunile trecând asupra prefectului de județ.

ART. 2. Ministrul subsecretar de stat ad interim la interne și ministru de finanțe, e însărcinat cu executarea prezentului decret.

Banca notarilor

Ne-au intrecut învățătorii, preoții și alți funcționari organizați abia în ultimii ani atunci, când noi ne lăudăm cu o organizație de 12 ani. Așa spune colegul Nemezc în articolul apărut în numărul din Martie al acestei reviste, ba mai vorbește de legătură prin interese materiale, de ideie sănătoasă și altele.

Trebue să anticipiez, că nu am fost nici când potrivnicul acestei idei și nu sunt nici astăzi, dar fiind-că îi trebue colegului numit discuție publică asupra întrebării, dacă este lipsă de banca notarilor, sau nu, îmi permit încuviințarea spațiului necesar în coloanele revistei și pentru părerea mea.

»Jos cu nepăsarea. Moțiune adoptată de notarii și secretarii sătești din județul Gorj în întrunirea ținută în Tg. Jiu, la 11 Decembrie 1930. Modificări în legea de reducere a salariilor. Aspecte din noua lege administrativă. Constatări regretabile Către cititori. Vitregia timpului. Notarul distrus. Pariul nostru. În jurul premiului dlui Pretor Pațac. Cât mai multe reduceri pe C. F. R. În 23 Februarie a. c. va avea loc dezbaterea cauzei disciplinare pornită în contra redactorului nostru Ioan Stoica" etc. sunt articole și informațiuni apărute în anul acesta în revistă, cari toate pledează pentru ideia preconizată de colegii Petru Popoviciu și Aloiziu Nemezc, adică pentru încheierea rândurilor noastre prin interese materiale și dacă nu sunt destul de palpitabile, mai este rezervă în numerii apărute în anii trecuți.

Vreai să-ți cumperei 2 cai și trăsura, sau vite cornute Domnule Coleg?

Ca să folosesc răspunsul ce obicinuia să dea un fost Ministru înainte cu câți-va ani: »Cafea cu lapte nu-ți trebuește Domnule?»

Umblă pe jos, iar vite cornute las' să aibă acela, care le știe și crește și are timp ca să se ocupe cu aceasta și nu ai nevoie de imprumut. Îți trebuesc 10—15000 Lei să-ți îmbraci copiii școlari etc? Ține-i acasă Domnule, dacă nu ai cu ce să-i îmbraci.

Da! A fost odată ca'n basme, dar a trecut timpul în care notarul putea să-și permită chiar luxuri, dar azi abia își mai pot permite unii luxul de a trăi.

Ne trebuește bancă, o strig în gura mare. Avem mai mare nevoie decât ori-când de o instituție de ajutorare reciprocă, însă nu pentru-ca să ajutorăm pe unii să-și cumpere trăsuri și cai, ci pentru-ca să-i ajutorăm pe acei colegi, cari nu și-au primit salariile dela punerea în aplicare a legii O. A. L. începând, să le dăm posibilitatea, ca achitându-si datoriile ce au făcut în decurs de un an, să li-se deschidă credite pentru anul al doilea, deci să asigurăm dreptul lor la existență până-când li s'ar îmbunătăți situația. Mai avem nevoie de bancă pentru-ca să-i ajutorăm pe colegii deveniți șomeri în urma aplicării L. O. A. L. apoi pe aceia, cari de fapt ar avea nevoie de ajutorare și dacă ar mai rămâne rezerve, nu ar fi păcat dacă s'ar cumpăra și cai etc.

Colegul Popoviciu a vorbit despre bancă în legătură cu Căminul Notarilor. Trebuia să se înțe-

leagă fondul ideii preconizate de dânsul, apoi să se ia în dezbateri

Sunt absolut sigur, că între împrejurările în cari ne aflăm va da greș și ideia colegului Popoviciu, deși e mai coaptă, apoi ideia colegului Nemezc nici nu ar mai trebui discutată, iar dacă dânsul se simte capabil a plăti fără mare greutate sumele ce propune să se plătească, nu are decât să schimbe postul cu un coleg din vechiul regat, sau cu unul din Ardeal sau Banat (dintre cei cari nu au primit salar în anul trecut) și în anul viitor să se pronunțe tot cum se pronunță azi.

Pentru-ca să poți face o propunere concretă, care să poată fi acceptată de majoritatea membrilor Uniunii, trebue să cunoști mai întâi toate circumstanțele și mai întâi de toate să cunoști spiritul de contribuție al colegilor și posibilitățile de constrângere ale Uniunii.

Nu are nici-o importanță localitatea în care ar funcționa o bancă, chiar în cazul, că ea ar fi numai a notarilor din Ardeal. Pentru colegul Nemezc e mai aproape Clujul, iar pentru mine e mai aproape Bucureștii.

Nici statutele băncii, nici statutele Uniunii nu pot obliga pe nimeni să fie membru la fondul băncii sau în alte locuri, nici să cumpere acțiuni peste voința respectivilor membri, iar 50—60 notari adunați la un loc, nu pot spune, că reprezintă voința tuturor notarilor din țară, dacă nu pot justifica în scris, că reprezintă mai mulți membrii decât 25, (cât se prevede în statutele colegul Jivan nu putea reprezenta 60 notari, câți a afirmat că reprezintă, iar colegul Constantinescu nu putea reprezenta notarii din V. Regat tot la adunarea din 22 Novembrie 1930, căci o atare reprezentare nu se prevede în statute).

Dar să ne gândim mai întâiu la alte lucruri de mai mare importanță decât banca sau căminul.

Se afirmă, că suntem organizați de 12 ani, dar între afirmație și fapt mai este puțin spațiu. Organizația datează de fapt demult, dar sunt notari, cari s'au considerat ca membrii ai ei, însă în întregul interval nu au plătit o lețcaie în cotizații, dar în schimb și-au arogat dreptul de a critica, sunt apoi de-aceia, cari numai de rușine au plătit, căci erau prea des hărțuiți de conducere.

Joș cu ei! Jos și cu aceia, cari după spusele colegului Nemezc: »Nu văd altceva în Uniune, decât un incasator superfluu de bani!»

Uniunea a existat și va exista susținută de unii colegi, cari știu ce este organizarea și solidaritatea, cari au jertfit și s'au jertfit. Uniunea înglodându-se în datorii a exoperat pe seama tuturor membrilor ei ceia-ce a putut exopera și aceia, cari cunosc greutățile cu cari au avut a lupta cei dela conducerea ei, nu pot îngădui să fie apostrofată în acest fel organizația noastră.

Dar ca să mă reintorc la obiect; am spus dela început, că sunt pentru înființarea băncii, dar îmi place să fiu sincer și să declar, că nu prevăd o posibilitate pentru înjghebară ei, atât timp, până când nu suntem de fapt organizați, adică până când nu se cunoaste adevăratul rost al organizării

noastre, iar membrii nu-și țin de datorință a achita cotizațiile și abonamentul la revistă.

Cunoscând odată numărul membrilor activi și conștiincioși și capitalul de care am avea nevoie, li se poate pune întrebarea că în cât timp sunt aplicați a vărsa acel capital, printr'un prospect de emisiune, în care fiecare arată numărul de acțiuni ce subscrie și timpul în care poate face vărsămintele. Dacă se constată, că majoritatea este pentru înființare, adecă a semnat un număr de acțiuni ce ar acoperi $\frac{1}{2}$ din capitalul cu care se proiectează a se lucra, se convoacă o adunare, unde să se constate, câți vor să semneze acțiuni peste limita fixată și câte acțiuni? Toate acestea atunci, dacă vrem să fie banca o instituție aparte, care să nu stea în legătură cu căminul, iar dacă e vorba de acceptarea sau neacceptarea propunerii colegului Popoviciu, să se facă întrebare pe reuniuni în senzul acesta, fără alte comentarii.

Spun, că nu prevăd o posibilitate pentru înființarea băncii, bazat pe experiența făcută în legătură cu căminul și cu Tipografia Comunală. Pentru cămin s'au adunat sume frumoase un timp oarecare, apoi s'a pus punct, iar pentru tipografie s'au semnat acțiuni, s'au și vărsat bani, ca mai târziu tipografia să se verse în fondul căminului. M'au întrebat chiar colegi din județ, ce s'a făcut cu fondul tipografiei și după ce le-am comunicat, arătau o figură cam acră.

După cele experimentate în legătură cu tipografia, nu cred, că se va face vre-o ispravă cu banca,

Intru-cât privește tipografia, se afirma la timpul său, că e nevoie de un capital de 5,000.000 Lei. Cine a afirmat această, sau a avut vreu-un interes ca să nu se înființeze tipografia, sau, nu a avut ideie ce e tipografia, a bătut fierul cald. L. Sziklai din Lugoj oferă spre vânzare tipografia sa cu 1 milion 500 000 Lei, așa cum se află și altă tipografie, aproape la fel s'a oferit spre vânzare în anul trecut cu 600.000 Lei. Dacă am fi început-o bine cu tipografia, înființarea băncii ar fi o jucărie.

Trebuie să pipăim deci pulsul și dacă se poate, să înființăm chiar banca, dar mai întâiu să se știe rostul ce ar trebui să aibă, ca să nu o pornim pe două cărări cu înființarea și să ajungem numai până unde am ajuns cu tipografia, să se facă prepuneri concrete, cari să poată fi acceptate și odată acceptate să poată deveni fapte. I. Sas notar

Primăria comunei: CATA

CONCURS

Conform hotărârei Consiliului comunal Nr. 36 din 28 Apriliei 1931 precum și în conformitate cu ordinul Administrației județului Târnava Mare Nr. 110—1931 C. se deschide din nou concurs pentru completarea postului de notar comunal al comunei Cața județului Târnava Mare.

Notarul comunal primește leafa legală, diurnele stabilite, locuință și grădină în natură și dreptul dublu de lemne de foc loco pădure.

Reflectanții își vor înainta cererea și actele prevăzute de art. 7 din regulamentul Statutului funcționarilor publici până la 16 Iunie 1931.

Primăria Comunală.

Federația generală a salariaților publici și noul guvern

Consiliul Federației generale a asociațiilor profesionale de salariați publici din România întrunit în noul său sediu din str. Wilson No. 1 (Fundatia universitară Regele Carol I) a hotărât următoarele:

1. Să se aducă mulțumiri guvernului pentru opera de purificare și moralizare începută prin urmărirea celor abuzivi, punct de vedere susținut de federație în toată activitatea ei de până acum.

Guvernul este rugat totodată să legifereze cât mai curând responsabilitatea efectivă a salariaților și demnitarilor publici, precum și controlul averii acestora.

2. Federația exprimă respectuoase mulțumiri d-lui N. Iorga, președintele Consiliului de miniștri, care, în calitate de ministru al instrucțiunii, a dat o deosebită considerație reprezentanților autorizați ai Asociațiilor profesionale ale corpului didactic, constituindu-i în comitet tehnic al instrucțiunii publice, pentru a păstra o strânsă legătură între acel corp și minister și pentru a fi consultați în prealabil în materie de legiferare școlară.

Federația solicită aceiaș atențiune pentru ea, în chestiunile care interesează marea masă a salariaților publici de toate categoriile.

3. Federația propune guvernului și tuturor salariaților publici, ca participarea funcționarilor în comisuni și consilii de administrație să se facă pe viitor cu totul onorific, spre a contribui la ușurarea greutăților. statului.

4. S'a delegat comitetul de direcție al Federației să se prezinte d-lui prim-ministru și dlui ministru de finanțe, spre a face propuneri concrete în chestiunea rezolvării complete și echitabile a problemei funcționărești în cadrul intereselor superioare ale statului. Se vor preciza reducerile bugetare, care se pot face, pentru a se îmbunătăți situațiunea critică, în care se află toate categoriile de salariați publici și în special cei din gradele inferioare din cauza aplicării legii de reducere a salariilor.

Reuniunea Notarilor din județul Cluj anunță cu adâncă durere încetarea din viață a iubitului și regretatului

Dumitru Pop

notar comunal în Aghireș, fost Președinte al Reuniunii Cluj și Vicepreședinte al Uniunii Notarilor din țară, care după scurtă, dar grea suferință suportată cu adevărată resemnare creștinească în mod subit și-a dat bunul și nobilul său suflet în mâinile Creatorului în ziua de 4 Aprilie ora 14 în al 52-lea an al vieții.

FIE-I ȚĂRÂNĂ USOARĂ ȘI MEMORIA BINECUVÂNTATĂ

Reuniunea Notarilor
Județului Cluj

O nouă ramură a dreptului public

Dreptul polițienesc

Caracterele sale specifice în raport cu cele ale dreptului penal

Corpul notarial, deși prin noua lege a administrației locale din 1929 și-a pierdut din marele său rol în viața comunală, își continuă cu energie demnă de admirat activitatea sa, de înălțare prin cultură. Convins că nimic nu e mai permanent și mai puternic în lupta pentru organizarea Statului, decât tocmai consolidarea unității corpurilor de funcționari publici prin iluminarea intelectuală și științifică și că nimic nu e mai trecător decât capriciul legiuitorului român, cred că nu curând notarul comunal își va fi recâștigat locul său de muncă și de merit în slujba ordinii, a culturai și a buneii rândueli a satelor noastre.

Pentru aceste motive socotesc că o lămurire a problemelor dreptului polițienesc, căruia autorul acestui articol i-a pus bazele, este de un deosebit interes practic pentru revista noastră de administrație generală, privită prin prisma funcțiunii notariale.

Pentru numărul de față voi expune caracterele dreptului polițienesc în raport cu acelea ale dreptului penal.

Deosebiriile dintre aceste două ramuri ale dreptului public pornește chiar dela însăși drepturile și obligațiunile pe care ele le sancționează.

Intr'adevăr, în timp ce la baza dreptului polițienesc se află dreptul de apărare al Statului, la baza dreptului penal sunt o seamă de obligațiuni nescrise, cu un evident caracter moral, pentru care codul penal prevede numai pedepsele legiuite.

Codul penal nu se întemeiază pe obligațiuni publice individualizate; legile penale nu interzic omorul, furtul, violul, excrocheria, șantajul, violarea domiciliului, sau bigamia, ci numai prescriu pedepsele care se vor aplica acelor care vor săvârși asemenea fapte, a căror neîndeplinire este considerată ca o obligațiune naturală, morală, ori socială. Dreptul penal este deci în întregime întemeiat pe recomandațiuni și perceptive morale; să nu ucizi, să nu furi, să nu violezi, nu fiindcă îți este interzis, ci fiindcă te expui a fi pedepsit.

Pentru acest motiv într toate caracteristic, dreptul penal este eminamente represiv și organele sale de aplicare intră în funcțiune numai după comiterea crimelor și delictelor. Și pentru că întreg sistemul penal se întemeiază pe obligațiuni sociale, și nu juridice, activitatea de apărare preventivă împotriva criminalității este lăsată în primul rând în seama însăși a societății; statul cu forța sa coercitivă intervine numai după ce s'a născut un raport juridic, prin fapta care constituie crima sau delictul, sau numai o parte din elementele lor constitutive. Mai mult încă, însăși aplicarea sancțiunilor penale este lăsată în bună parte în sarcina societății, care o exercită prin curțile cu juri, după criteriile ei proprii de apreciere.

Cu totul altul este scopul dreptului polițienesc, temeiul și cauzalitatea sa, natura sancțiunilor sale și funcțiunea poliției. Funcțiunea poliției este în primul rând preventivă, scopul ei e să oprească pe indivizi să nu-și calce anumite obligațiuni, care de astă dată sunt obligațiuni, juridice și anume publice, ce li sunt impuse, adică: să nu tulbure ordinea publică și bunele

moravuri și să nu aducă vreo atingere bunurilor care constituie domeniul public. Și în afară de aceasta, poliția mai îndeplinește încă o activitate preventivă, în scop de a apăra siguranța Statului împotriva oricăror acțiuni care ar amenința însăși existența sa.

În timp ce dreptul penal este aplicabil numai după comiterea faptelor criminale, dreptul polițienesc intervine în primul rând pentru a preveni săvârșirea de infracțiuni polițienești și numai în al doilea rând pentru a aplica sancțiunile sale împotriva celor pe care n'a putut să-i împiedice a le săvârși. Si tot din acest principiu decurge totala deosebire între serviciul polițienesc, și autoritățile judecătorești instituite pentru sancționarea crimelor și delictelor.

Este adevărat că intrucât crimele și delictele constituie atentate împotriva ordinii publice, poliția exercită și în privința lor, o activitate preventivă, sau mai exact, în exercițiul funcțiunei sale preventive, poliția supraveghează și pe acei care par suspecti din punct de vedere penal; dar în opera de sancționare a criminalilor și delicvenților, poliția nu mai intervine decât ca organ auxiliar, la ordinul autorităților judecătorești special instituite pentru cercetarea și descoperirea criminalilor și delicvenților și numai pentru a ajuta la descoperirea lor. Și tot din deosebirea profundă a funcțiunilor pe care le îndeplinesc dreptul polițienesc nu sunt pedepse, ci mijloace de constrângere și ele se aplică de aceleași organe care le constată, și nu de către alte organe așa cum se aplică pedepsele penale de curțile cu jurați sau tribunale, după ce cercetarea și calificarea infracțiunilor s'a făcut de către parchete și cabinetele de instrucție.

Deosebirea între sancțiunile penale și sancțiunile polițienești este deci imensă și ea derivă atât din natura și calitățile lor intrinsece, cât și din calitatea organelor care le aplică și procedura cu care se aplică.

Pedepsele penale nu pot fi aplicabile, și nici chiar concepute, în afară de principiul individualizării lor, izvorând din rezponzabilitatea criminalului, expresie juridică a obligațiunilor sociale și morale care sunt la baza dreptului penal. Pedepsele penale au un triplu scop, educativ, izolator, și într'o anumită măsură și de impunerea unei suferințe, evident tot morale, ca și obligațiunea morală pe care a încălcat-p infractorul prin comiterea crimei sau delictului său. Amenda, cea mai ușoară dintre sancțiunile penale, nici nu poate avea alt efect decât tocmai această suferință, căci ea nu este și nu poate fi un mijloc de izolare, și nici chiar de reeducație. Notez că nu trebuie să confundăm caraterul exemplarității tuturor sancțiunilor, ca acela de reeducație morală și profesională, specific sancțiunilor penale.

Sancțiunile polițienești au însă cu totul alt caracter. Ele sunt mijloace de constrângere materială, fie pentru a înlătura producerea unor fapte care ar constitui contravenții sau delict, fie pentru a izola pe individ, ori pentru a-l sili să repare el însuși dauna produsă bunurilor domeniului public, sau să plătească o amendă din care autoritatea să se poată despăgubi.

Sanctiunea polițienească se aplică fără nici o preocupare de intenția infractorului; sanctiunea polițienească privește exclusiv faptul material al contravențiunii sau delictului special; de aceea ea se aplică deopotrivă și copilului ca și majorului, și făptuitorului ca și reprezentantului său legal și se aplică nu numai pentru faptele omului dar și pentru acele ale animalelor sale.

În strict sistemul juridic polițienesc, sancțiunile polițienești adică mijloacele de constrângere, se aplică exclusiv de organele poliției; și autoritățile puterii judecătorești nu pot interveni decât când sunt sesizate în apel de către contravenienți. În Anglia, Germania, Austria și chiar Bucovina noastră, aceasta este sistemul legal în vigoare; adică organul polițienesc care constată contravenția sau delictul special, aplică imediat și mijlocul de constrângere, prevăzut de dreptul polițienesc rămânând ca contravenientul, dacă se crede nedreptățit, să facă ulterior apel la judecătoria sau tribunal — în Anglia sunt tribunale polițienești speciale — și ulterior recurs în casare, care în dreptul român este de ordine constituțională.

Relevăm în mod deosebit că, aproape toate mijloacele de constrângere — le vom numi mai jos — se și aplică și la noi în acest mod; numai pentru aplicarea amenzii, în noua lege a poliției, sub inspirația nefericită a d-lor Paul Negulescu și Al. Crăsnariu, s'a admis singurul sistem absolut inadmisibil, pe care l'am d'scutat pe larg în studiul nostru *Dreptul Polițienesc Român* (București 1929, Reforma socială 352 pagini) și asupra căruia vom reveni la capitolul procesului polițienești.

În fine, pentru a releva încă o mare și totală deosebire între dreptul polițienesc trebuie să arătăm, că în timp ce obiectul dreptului polițienesc trebuie să-l constituie în mod exclusiv, numai crimele și delictele cu al lor specific intențional, obiectul dreptului polițienesc îl constituie contravențiunile și delictele speciale, considerate ca atare numai prin materialitatea lor, indiferent de elementul intențional.

Deosebirile dintre dreptul penal și dreptul polițienesc sunt, după cum vedem, pe cât de profunde, pe atât de interesante și convingătoare în sprijinul concepțiunii noastre asupra individualității dreptului polițienesc.

În capitolele următoare ale studiului nostru vom reveni asupra fiecăruia dintre ele; pentru moment și în acest loc, socotim că nu mai putem insista fără a nu schimba însuși caracterul acestei introduceri.

* * *

Nu putem termina acest capitol privind la caracterizarea dreptului polițienesc, fără a nu numi toate sancțiunile polițienești toate mijloacele de constrângere care prin ele înșele sunt elementul mai mult decât suficient pentru a impune individualitatea dreptului polițienesc și necesitatea diferențierii sale ca ramură distinctă a dreptului public, alături de dreptul administrativ și dreptul penal.

Și pentru a le înțelege mai bine importanța, vom menționa întâi mijloacele legale prin care și manifestă deciziunile sale, poliția.

Deciziunile poliției se exprimă prin :

- a) ordinul polițienesc,
- b) procesul verbal de constatare
- c) raportul,

- d) avizul,
- e) invitația,
- f) somațiunea,
- g) autorizația, de care se folosește mai mult administratia comunală, în virtutea dreptului său de poliție.

Mijloacele de constrângere sunt :

I. Pentru sancționarea obligațiunilor care derivă din normele de autorizarea funcționării unei întreprinderi.

1. retragerea autorizației.
2. confiscarea,
3. evacuarea,
4. închiderea localului.

II. Pentru constatarea contravențiunilor și delictelor speciale.

5. reținerea la locul contravențiunii sau delictului special timpul necesar pentru redactarea procesului verbal de constatare.

6. Conducerea la sediul comisariatului de poliție și eventual cu forța și reținerea pe timp scurt necesară cercetărilor pentru constatarea contravențiunii sau delictului special, în caz când sunt indoeli asupra făptușului.

III. *Mijloace de constrângere specială, aplicabile numai pentru anumite contravențiani.*

7. trimiterea la urmă,
8. izolarea,
9. internarea.

10. executarea de către autoritatea polițienească prin substituie și în contul contravenientului.

IV. *Mijloace de constrângere aplicabile aproape tuturor contravențiunilor și delictelor speciale.*

11. amenda.

V. *Mijloace de constrângere aplicabile numai în caz de crime și delict.*

12. deținerea timp de 24 de ore până la emiterea mandatului de arestare, de către Ministerul public, exclusiv pentru efectuarea cercetărilor,

13. percheziția corporală și a locuinței,

14. rechiziția aplicabilă pentru procurarea unui mijloc de transport rapid, necesar descoperirii unui criminal sau delicvent,

15. încătușarea.

VI. *Mijloace de constrângere aplicabile exclusiv criminalilor sau invinuților de crime.*

15. folosirea armei albe,

17. folosirea armei de foc.

VII. *Alte mijloace de constrângere.*

18. folosirea bastonului de cauciuc,

19. folosirea patului puștii,

20. folosirea pompelor pentru aruncarea cu apă împotriva tulburătorilor ordinii publice.

Dacă nu ar fi decât aceste mijloace legale de manifestarea deciziunilor poliției și de sancționarea celor ce se opun aducerii lor la îndeplinire, și încă necesitatea unui studiu special, pentru a face din ele un sistem juridic, este absolut evidentă.

Prof. Iuliu Pasca
membru în Consiliul legislativ.

Asupra art. 50. din Statutul funcționarilor publici

— Sfârșit —

Noua lege de organizare a Ministerelor desființând diferite grade în organizarea gradelor pe Ministerere a spus că: în loc de director general să fie titlatura de director, sau în loc de subdirector general să fie cea de subdirector cl. I, a admis o retrogradare a funcțiunii dar nu și a gradului funcționarului, care și l'a păstrat mai departe rămânând: directorul general cu dreptul câștigat de director general, însă atribuindu-i-se funcțiunea de director cl. I și așa mai departe în ordinea descrescândă a gradelor.

Ce înseamnă aceste distincțiuni pe care le-am citat?

Inseamnă, că aplicabilitatea art. 50 din legea Statutului funcționarilor publici, sau art. 203 și 204 din legea de organizare a Ministerelor vor avea aplicare la înfinit?

Desigur că nu!

Legea Statului admite în principiu, ca legile de organizare respective — când nevoile cere — să poată admite atribuirii de funcțiuni inferioare gradului avut de funcționar, însă păstrându-și dreptul câștigat; iar legea de organizare a Ministerelor aplicat dispozițiunile din Legea Statutului funcționarilor publici, atribuind funcțiuni — altele — de cât cele avute de funcționari, păstrându-li-se gradele avute.

Va putea un funcționar din Centrala Ministerelor — să presupunem un șef de serviciu cl. I. să fie transferat sau detașat într-o slujbă — să zicem — echivalentă dintr-o altă administrație?

Credem că nu?

Echivalența gradului trebuie să fie același grad, adică șeful de serviciu să fie trecut: tot șef de serviciu la o altă autoritate și nu într'un serviciu care ar avea altă titlatură și-ar fi cu paranteza de șef de serviciu sau o echivalență de salar. Și mai precis: Nu s'ar putea, ca un șef de serviciu din Centrala Ministerelor, să fie trecut în o altă administrație — să presupunem la Comitetul local de revizuire — într'un post de referent, care în paranteză ar avea titlatura de șef de serviciu, după cum iar nu ar putea fi detașat sau transferat pe baza aceluiași art. 50 din Statut într'un serviciu, care ar fi remunerat la fel cu salarul șefului de serviciu din Centrala Ministerelor.

În această privință Inalta Curte de Casație a statorit ce se înțelege prin grade echivalente, dispunând că: grad echivalent, înseamnă același grad efectiv și nu prin analogie sau salar, sau echivalare de funcțiune.

În asemenea conjecturi, cred, că ar trebui ca Instancele administrative supreme: Președinția Consiliului de Miniștri să dea o circulară autorităților active prin Ministererele respective, în care să se precizeze respectarea articolelor legilor și a se înlătura abuzul aplicării textelor de lege pentru alte interese de cât cele reale ale serviciului — fiind vorba de art. 50 din legea Statutului funcționarilor publici, — care aplicare defectuoasă aduce pagube morale și materiale funcționarului transferat sau detașat pe baza articolului citat, dar și chiar Sta-

tului, care s'ar vedea obligat să plătească despăgubirile materiale cerute de cel lezat sau daune comitatorii, în cazul când s'ar întârzia cu repunerea în drepturile câștigate ale aceluiași funcționar lezat.

Se constată, sau se poate constata, că începem a intra pe calea respectului de legi și a reintroducerii ordinii în Stat.

Sunt semne bune și să sperăm că și aplicările de legi se vor face — în viitor — în spiritul lor și nu al altor interese, altele de cât ale bunului mers al Statului.

Virgil Ionecu — Darzeu
Subdirector general în Minist.
de Interne,

Notarul

Va putea funcționa . . .

Îată o inovație, introdușă în proiectul de lege pentru modificarea L. O. A. L.

„La comună sau la un cerc de comune va putea funcționa un notar, numit de Directorul Ministerial, după propunerea Prefectului“. Aceasta este redactarea art. 3^o2 al I. din proiectul de lege.

Atribuțiunile pe cari proiectul de lege i-le acordă notarului, sunt atât de suare și de vagi, încât putem deduce că notarul tradițional, este pe cale de a dispărea cu totul din viața și analele administrative.

O depreciere a notarului comunal, s'a început a se aduce prin L. O. A. L. din 1929 și s'a continuat prin legea de tranziție pentru anul 1931, în care prin modificarea art. 178, notarul comunal este inexistent în comunele formate din mai multe sate.

În actualul proiect de modificarea a L. O. A. L., notarul după cum am văzut, va putea funcționa la comună sau la un cerc de comune; deci după concepția legiuitorului, notarul este un organ de care administrația comunală se poate dispensa ușor, căci „va putea funcționa“ și cu „va funcționa“ nu este una și aceeași.

Cât e de greșită această concepție. Cât rău aduce administrațiunei comunale, nesocotința prin care notarul este înlăturat dela actele de administrație comunală.

Acest funcționar atât de util comunei; notarul care de decenii a știut să fie la înălțimea chemării funcțiunei sale, factor absolut necesar vitalității administrațiunei comunale, este ciuntit și desconsiderat fără cunoștință de cauză, prin legile administrative din ultimii ani.

Toată problema noastră notarială, este învăluită într'un val atât de misterios, încât ori și cât am lupta să-l ridicăm spre a arăta realitatea, ne este aproape imposibil.

Nu înțelegem de ce nu ni se recunosc meritele noastre în administrația comunală.

Cine poate spune altfel decât că, notarul și numai notarul, este îndrumătorul tuturor chestiunilor de ordin administrativ din comuna sa.

Nu este aceasta în deajuns cunoscută atât cetățenilor din comună, cât și șefilor imediat direți notarului?

Cred că nu poate concepe mintea cuiva că, pri-

marul recrutat din rândurile cetățenilor, unui sat, vine pregătit pentru această funcțiune și că poate să corespundă atribuțiilor, pe cari legiuitorul i-le dă cu duiumul.

Notarul intervine în toate cazurile când este vorba de actele date în sarcina primarului și nici primarul nu are altă nădejde decât notarul.

Dece suntem atunci neglijați și nu ni se recunoaște prin lege ceace este al nostru?

Haosul ce domnește în administrația comunală a ajuns la maximum. Lipsa de autoritate se evidențiază din ce în mai mult. Prin introducerea și lărgirea sistemului de electivitate până și la funcționarii de carieră, va aduce pur și simplu la desorganizarea administrațiunii comunale.

Gospodăria și toate actele de administrație locală sunt într'o conținută iâncezire.

E de datoria noastră să intervenim. Să aducem prin jertfa noastră tot prinosul, să facem să ne înțeleagă factorii inițiați și să ne repună în drepturile noastre legale pe cari le merităm.

Am luat cu multă satisfacție, cunoștință de memoriu Uniunii noastre, adresat factorilor competenți, în vederea modificării Legii Active și fac apel la conducerea acestei uniuni ca, să se intereseze în deaproape pentru a ni se satisfacă doleanțele, ținându-ne în curent cu toate demersurile, iar la rândul nostru și la momentul oportun, asigurăm pe Dl. Președinte al Uniunii, de tot sprijinul nemărginit.

Stelian Dăscălescu
Notar Balțești - Prahova

ROMÂNIA

CURTEA DE APEL TIMIȘOARA

SECȚIA III-a.

No. C. III. 2977—1930.

ÎN NUMELE LEGII!

Luându se în dasbatere procesul pornit de reclamantul Lazar Giulan domiciliat în Semlac Jud. Arad, reprezentat prin avocatul Dr. Victor Mercea din Timișoara, în contra pârâtului Directoratul Ministerial VII. Timișoara reprez. prin avocatul Dr. Vichentie Murarescu din Timișoara și pârâtului intervenient subsidiar Lazar Huf domiciliat în Semlac jud. Arad reprezentat prin avocatul Aron Petruțiu din Arad, pentru anularea Deciziunilor No. 4278—1930 și 6142—1930 a Directoratului Ministerial VII. Timișoara, Serv. Ministerului de Interne, prin acțiunea introdusă înaintea Curții, în ziua de 17 Octomvrie 1930 cu No. 2977—1930.

CURTEA

a dat, după terminarea desbaterei orale, astăzi în ziua de 12 Decemvrie 1930 următoarea

DECIZIUNE:

Respinge excepțiunea dilatorie ridicată de intervenient și pârât.

Respinge acțiunea și obligă pe reclamant să plătească în termen de 15 zile sub urmările execuției, pârâtului 1400 (una mie patru sute) lei, iar intervenientului 2732 (douămii șapte sute treizeci și doi) lei, cheltuieli de judecată.

M o t i v e l e:

Reclamantul prin acțiunea sa, a atacat actele ac-

ministrative cu No. 4278—1930 și 6142—1930, ale Directoratului Ministerial VII. Timișoara, serviciul Ministerului de Interne, anexate la acțiune și a cerut să fie declarate ilegale și să fie declarată legală și valabilă numirea sa de notar comunal în comuna Semlac făcută la 30 Mai și a dispune reintegrarea sa în postul în care a fost ales, cu toate despăgubirile legale și speșele de judecată, invocând următoarele motive:

Comisiunea interimară a comunei Semlac, în urma concursului publicat pentru ocuparea postului de notar declarat vacant, în ziua de 30 Mai 1930 l-a ales notar comunal pentru comuna Semlac;

Delegațiunea județeană Arad, văzând această numire, prin deciziunea cu No. 12784—1930, a anulat neconfirmarea lui Huf Lazar, fost notar. Această hotărâre a fost anulată de Comitetul Local de revizuire. prin decizia No. 379—1930, dispunând înaintarea actelor Directoratului Ministerial VII. Timișoara, singur competent a face confirmarea notarului.

Reclamantul fiind singurul candidat, Directoratul nu putea de cât să-l confirme pe dânsul, în conformitate cu disp. art. 178 din legea administrativă, deoarece nu putea să confirme pe unul care n-a fost ales și nici nu a candidat, Directoratul însă a confirmat pe Lazar Huf și prin aceasta a violat legea, de aceea reclamantul a cerut anularea deciziunilor ca ilegale.

La desbaterea acțiunii, a făcut cerere de intervenție subsidiară contra reclamantului, Lazar Huf notarul comunei Semlac, motivând interesul său evident pentru respingerea acțiunii, care tinde la anularea deciziunii No. 4278—1930 din 16 Septemvrie 1930, dată de Directorat, privitoare la confirmarea sa și la înlocuirea sa din post.

La cererea de intervenție, care a fost comunicată părților în instanță, nu s-a făcut nici o obiecțiune din partea reclamantului și nici din partea pârâtului;

Cauza a fost expusă și acțiunea și intervenția subsidiară au fost desbătute, așa cum se constată în procesul verbal al desbaterei.

CURTEA,

Deliberând în primul rând asupra excepțiunii dilatorie ridicată de intervenient și la ridicarea căreia a aderat și pârâtul;

Având în vedere că prin excepția ridicată se tinde la stingerea procedurii în acțiunea îndreptată contra pârâtului Directoratul Ministerial VII. Timișoara, pentru motivul că aceasta n-are calitatea de a sta în justiție;

Având în vedere că potrivit disp. art. 5 al. II. din legea pentru contenciosul administrativ, în cauzele de contencios administrativ se citează că pârâtă autoritatea administrativă a cărei deciziune se atacă:

Având în vedere că potrivit disp. art. 292 din legea pentru organizarea administrațiunii locale, Directoratele Ministeriale înființate prin această dispoziție sunt în mod necontestabil autorități administrative;

Având în vedere că prin disp. art. 178 din aceeași lege s-a dat în competența Directoratului Ministerial, confirmarea notarului comunal ales de consiliul comunal;

Considerând că, intrucât prin acțiunea în contencios a reclamantului se atacă deciziunile date de Directorat, asupra confirmării notarului comunal, potrivit dispozițiunilor mai sus invocate ale legii, bine a fost chemat în judecată ca pârât Directoratul Ministe-

r'al, pentru că acesta este autoritatea administrativă care avea competența să dea deciziunile atacate și prin urmare Directoratul trebuia să fie citat ca părât în acțiunea in contencios prin care se cere anularea acelor deciziuni;

Pentru aceste motive, Curtea găsiind că excepțiunea dilatorie ridicată de intervenientul și părât, nu este întemeiată, a respins-o.

In fond, CURTEA,

Având în vedere expunerile părților și actele anexate la acțiune, stabilește în fapt următoarele:

În urma punerii în aplicare a Legii pentru organizarea administrațiunii locale, Comisiunea interimară a comunei Semlac, în aplicarea disp. art. 178 al 1 din lege, prin procesul verbal dresat în ședința din 12 Aprilie 1930, a hotărât să nu confirme în postul de notar comunal la aceea comună, pe fostul notar Lazar Huf, care era funcționar stabil definitiv și a publicat concurs pentru ocuparea postului, pe care l-a considerat vacant.

În urma concursului ținut, la care s-a prezentat reclamantul Lazar Giulan, Comisiunea interimară a comunei Semlac, prin procesul verbal dresat în ședința de la 30 Mai 1930, a numit în postul de notar pe reclamant.

Actele respective fiind comunicate Prefecturii Jud. Arad, au fost supuse delegațiunii județene, care prin deciziunea cu No. 12874—1930 a anulat neconfirmarea fostului notar Lazar Huf, însă în urma apelului reclamantului și a Comunei, Comitetul local de revizuire a anulat hotărârea delegațiunii județene și a dispus înaintarea actelor Directoratului Ministerial VII. Timișoara, singur competent să se pronunțe asupra confirmării notarului.

Directoratul prin deciziunea No. 4278—1930 din 16 Septembrie 1930, examinând hotărârea Comisiunii interimare a comunei Semlac, luată prin procesul verbal dresat la 12 Aprilie 1930, a confirmat pe Lazar Huf în postul de notar al comunei Semlac, pe baza disp. art. 557 din legea pentru organizarea administrațiunii locale și a regulamentului statutului funcționarilor publici, precum și pe baza ordinului No. 4808—1930 a Ministerului de Interne, motivând că Lazar Huf este funcționar stabil definitiv și că prin hotărârea Comisiunii interimare nu s-au respectat dispozițiunile invocate și drepturile câștigate ale notarului Huf Lazar iar prin deciziunea cu No. 6142—1930 din 20 Septembrie 1930, văzând hotărârea luată de Comisiunea interimară a com. Semlac, prin procesul verbal din 30 Mai 1930, prin care a numit în postul de notar pe Lazar Giulan, nu l-a confirmat pe acesta, pentru motivele că numirea lui nu s-a făcut cu păstrarea formelor legale pentru ocuparea postului și nu s-a respectat dispozițiunile ordinului No. 4808—1930 a Ministerului de Interne, prin care se prevedea să fie confirmați notarii stabili și în baza căror dispozițiuni a fost confirmat notarul Lazar Huf.

Având în vedere că prin acțiunea reclamantului se atacă aceste două deciziuni ale Directoratului, prin care a fost confirmat fostul notar Lazar Huf, ca notar al comunei Semlac și n-a fost confirmat reclamantul Lazar Giulan, deși a fost numit de Comisiunea interimară, susținându-se că aceste deciziuni sunt ilegale, pentru că Directoratul, în conformitate cu disp. art. 178 din legea pentru organizarea administrațiunii locale, nu putea numi pe altă persoană, care nu s-a prezentat la concursul ținut și care n-a fost ales de consiliul comunal;

Având în vedere că prin disp. art. 178 al 1 din legea pentru organizarea administrațiunii locale se prevede că notarul comunal va fi numit de consiliul comunal și confirmat de directoratul Ministerial;

Având în vedere că prin dispozițiunile transitorii ale legii, în art. 553 se prevede că, din ziua publicării legii, personalul necesar diferitelor servicii comunale etc nu va putea fi numit de cât în condițiunile prevăzute de această lege;

Considerând că din aceasta dispoziție și din disp. art. 554, 555 și 557 din lege, reesă că numirea notarilor comunali și a celorlalți funcționari administrativi, după punerea în aplicare a legii, se va face potrivit prevederilor acestei legi, dar că drepturile câștigate ale funcționarilor stabili și definitivi, rămân neatinse;

Că astfel fiind, disp. art. 178 din lege, referitoare la numirea notarilor comunali, nu au acordat dreptul Consiliului comunal să facă noi numiri, în locul notarilor comunali, care ocupau aceste posturi la punere în aplicare a legii și care erau definitivi și stabili în post, ci aceste dispozițiuni urmau să fie aplicate numai pentru numirea în posturile vacante la punerea în aplicare a legii, sau în posturile ocupate provizoriu;

Considerând că aceeași interpretare a dispozițiunii legii a fost dată și prin ord. No. 4808—1030 a Ministerului de Interne, prin care s-a pus în vedere organelor să confirme în posturile ce ocupă toți notarii comunali stabili;

Considerând dar că, întrucât este necontestat în fapt că la punerea în aplicare a legii, în comuna Semlac funcționa ca notar definitiv și stabil Lazar Huf acesta, potrivit dispozițiunilor mai sus invocate ale legii și interpretării date prin ordinul mai sus indicat referitor la aplicarea lor, urma să fie confirmat în postul de notar comunal, în conformitate cu disp. art. 168 din lege și Comisiunea interimară a comunei Semlac, nu era îndreptățită să refuze confirmarea lui, să declare postul vacant și ținând concurs să numească altă persoană;

Că prin urmare Directoratul, prin deciziunile, atacate, înlăturând hotărârile Comisiunii interimare a comunei Semlac, luate prin procesele verbale mai sus indicate, și confirmând în postul de notar al comunei Semlac pe fostul notar definitiv și stabil Lazar Huf și neconfirmând în acel post pe reclamantul Lazar Giulan, n-a violat nici o dispozițiune a legii, ci a făcut o bună aplicare a dispozițiunilor mai sus invocate ale legii și principiilor de drept referitoare la respectarea drepturilor câștigate și astfel fiind acțiunea reclamantului este neîntemeiată.

Pentru aceste motive, Curtea a respins acțiunea reclamantului și pe baza disp. art. 425 pr. civ. l-a obligat să plătească părâtului și intervenientului subsidiar, cheltuielile de judecată cauzate prin introducerea acțiunii și pe care le-a stabilit potrivit disp. art. 50 din legea pentru accelerarea judecăților și prevederilor tabloului pentru onorariile minimale ale advocaților.

Timișoara la 12 Decembrie 1930.

Gh. Pavelescu mp. V. Bațureanu m. p. D. Stoicescu m. p.
președinte membri-consilieri

V. Răbăgia m. p.
grefier

Hotărârea aceasta s-a pronunțat fiind de față reprezentanții părților.

Data la 12 Decembrie 1930.

Gh. Pavelescu m. p.
președinte

V. Răbăgia m. p.
grefier

INFORMAȚIUNI

Notarii neplătiți de 12 luni

În rândurile notarilor din întreaga țară domnește o vie nemulțumire, din cauză că nici până în ziua de azi nu au primit salariul pe cele 12 luni trecute. Deși starea nenorocită a notarilor o recunoaște lumea care îi vede cum trăesc, deslegarea problemei trece liniștită din sarcina unui an financiar în spinarea celui ce urmează, speranța fiind ultima lor nădejde.

Uniunea notarilor din România cu deplină încredere se îndreaptă către Domnii Miniștri de Interne și Finanțe, pentru găsirea mijloacelor financiare necesare, pentru a se putea plăti salariul convenit acestor slujbași lăsați la voia întâmplării dela data punerii în aplicare a L. O. A. L.

Ministerul Agriculturii și Domeniilor a dat delegație specială medicilor veterinari primari de județe și municipii să pronunțe amenzi în prima instanță pentru contravențiuni la legea și regulamentul pentru organizarea exportului de animale și de carne proaspătă.

Ministerul de Interne a dispus că obligațiunea transportului bolnavilor mușcați de câini turbați sau bolnavi de alienație mintală, la institutele antirabice și casele de sănătate cade în sarcina autorității locale.

Ministerul de Interne a dispus ca comunele unde există școli de ucenici să prevadă necondiționat în bugetele lor cheltuielile necesare pentru întreținerea acestora deoarece primăriile în virtutea art. 80 din legea XVII din anul 1884 sunt obligate să susțină aceste școli.

Ministerul de Finanțe a dispus, ca toate drepțurile de debite în comunele rurale din întreaga țară pentru cari nu sunt contracte de arândare în curs, să fie scoase la licitație publică.

Reduceri de 50 la sută pe c. f. r

Comitetul de direcție al Regiei autonome c. f. r. a aprobat o reducere de 50 la sută din prețul biletelor de clasa I, II și III, la trenurile de călători, numai la înapoierea în țară a vizitatorilor din România, pentru următoarele târguri de mostre:

Târgul de mostre din Salonic care va avea loc între 18 Septembrie și 5 Octombrie și expoziția și târgul de mostre din Novisad, care va avea loc la 20 până la 31 Mai.

Aceiași reducere și vizitatorilor din alte țări, la înapoere prin țara noastră și cari au efectuat ducerea la târg în tranzit tot prin România.

În ziua de 13 Maiu a. c. a avut loc dezbateră cauzei disciplinare intentată contra colegului Ioan Stoica pentru discursul rostit cu ocazia congresului salariaților publici și adunarea generală a Uniunii ce a avut loc la 23 Nov. 1930 în București.

Comisiunea în unanimitate a achitat pe colegul Stoica stabilind că toate acuzele ce i s'au adus au fost o simplă inscenare în scopul de a persecuta un coleg care a îndrăznit a ridica glasul contra tratamentului mașter la care au fost supuși notarii odată cu aplicarea L. P. O. A. L.

La dezbateră Uniunea a fost reprezentată de Dl. Președinte A. Comșia care a făcut o documentată expunere despre situația notarilor, afirmând că cele expuse în ambele congrese de colegul Stoica corespund în întregime adevărului.

Vezi darea de seamă în corpul revistei.

Simplificarea administrației țării

La ministerul de interne s'a instituit o comisiune care să studieze problema simplificării administrației țării.

Din această comisie fac parte d-nii N. Iorga, președintele consiliului, Paul Goma, inspector administrativ și inginer Mircea N. Iorga.

Cercetarea stărilor în administrație

Ministerul de interne a dat o serie de delegațiuni, pentru cercetarea stărilor administrative din țară.

Un colegiu al foștilor miniștri de instrucție

D. N. Iorga, președintele consiliului și ministru de instrucție a luat inițiativa instituirii unui colegiu al foștilor miniștri de instrucție publică.

Acest colegiu va fi convocat odată pe lună și va fi consultat în principalele probleme de învățământ.

Directorii ministeriali au demisionat

Directorii ministeriali au demisionat din posturile lor.

Demisiunile au fost primite.

Viitorii titulari ai directoratelor nu au fost încă desemnați.

Comisiunea pentru simplificarea administrației țării a fost completată cu d-nii: Kemale, ing. Ioanițiu și ing. Costache.

D. inspector administrativ Paul Goma, a fost însărcinat a îndeplini funcțiunea de secretar general al ministerului de interne.

Prin deciziunea No. 15.818 din 21 Martie 1931, Dl. Laurențiu Virag, notar diplomat, a fost confirmat de notar comunal, la circumscripțiunea notarială Delnița, județul Ciuc.

D. Al. Vișinescu, a fost numit șef de cabinet al d-lui subsecretar de Stat Munteanu Râmnic, la ministerul de interne.

Dl. Ministru al Agriculturii și Domeniilor a decis ca exploatarea tuturor păcurilor de păduri izolate, în suprafață de cel mult 1 ha., aflate pe proprietățile cultivatorilor de pământ, dacă nu formează un trup comun cu alte păduri împreună, cari ar putea avea o suprafață de minimum 20 ha., se autoriză — prin derogare dela art. 2, 3 și 10 din Codul Silvic — fără întocmirea vreunui amenajament sau regulament de exploatare și fără depunerea vreunei cauțiuni de regenerare, dacă proprietarul înaintează o cerere Ocolului de Regim Silvic respectiv și alătură o declarație autentică prin care se obligă a nu defrișa pădurea și a garanta asigurarea regenerării ei.

Ministerul de Interne ai dispus următoarele: Actualii notari ai comunelor formate din mai multe sate, vor fi numiți secretari ai satelor de reședință.

Foștii secretari ai satelor de reședință, vor fi lăsați în disponibilitate, în cazul că sunt provizori contrariu, vor fi numiți în locul secretarilor provizorii la unul din satele aparținătoare comunei sau chiar în județ la orice sat unde ar fi o vacanță.

Prin jurnalul Consiliului de Miniștri No. 284 din ședința de la 23 Martie 1931, s'a încuviințat schimbarea numelui comunei Ștena, din județul Târnava-Mare, în acela de Dacia.

Consiliul de miniștri a stabilit pentru toate autoritățile statului următoarele ore de lucru:

Cu începeră dela 15 Maiu orele de serviciu vor fi dela 7 până la 12^{1/2}, iar Lunia, Martia și Vinerea și după amiază dela 15 până la 18.

Orariul de sus se va aplica la administrația jud. și în oficiile dlor primpretori.

Primăriile comunale vor funcționa cel puțin în acelaș timp, având Consiliul comunal drept de a fixa un plus dacă necesitatea serviciului o cere.

Incasarea dărilor dela sateni

Dispozițiile ministerului de finanțe

Ministerul de finanțe a dat ieri dispozițiuni administrațiilor fiscale să prodeze cu toată energia la incasarea impozitelor cuvenite statului.

În ce privește impozitele datorate de săteni, ministerul de finanțe cere de asemenea organelor fiscale, ca în caz de neplată să procedeze la îndeplinirea formelor legii, mergând până la vânzarea obiectelor sechestrate pentru neplată.

În nici un caz însă, organele fiscale — dat fiind faptul că sătenii se găsesc în epoca muncilor agricole — nu vor scoate în vânzare vitele sau uneltele de muncă ale sătenilor, ci numai produsele agricole sechestrate în magazii.

D. N. Iorga, președintele consiliului a intervenit pe lângă patriarhie, cerând ca preoții să nu mai poată primi jurăminte la manifestațiunile politice.

Prin deciziunea No. 12327—1931, din 6 Aprilie 1931, dl Ioan Groza, fost notar, s'a confirmat în funcțiunea de notar comunal, la circumscripția notarială, Gurarâului, județul Sibiu.

Prin deciziunea No. 12329—1931, din 4 Aprilie 1931, dl Sütö Ioan, notar diplomat, s'a confirmat în funcțiunea de notar comunal, la circumscripția notarială Viștea-de-jos, județul Făgăraș.

Prin deciziunea No. 13100—1931, din 16 Aprilie 1931, dl Maurițiu Pasternac, fost notar, s'a confirmat în funcțiunea de notar comunal, la circumscripția notarială Strâmtura, județul Maramureș.

Prin deciziunea No. 13403—1931, din 17 Aprilie 1931, dl Liviu Pop, notar diplomat, s'a confirmat în funcțiunea de notar comunal, la circumscripția notarială Căpâlna-de-jos, județul Târnava-Mică.

Prin deciziunea No. 14183—1931, din 20 Aprilie 1931, dl Luciu Ioan, fost notar, s'a confirmat în funcțiunea de notar comunal, la circumscripția notarială Vorța, județul Hunedoara.

Prin deciziunea No. 14184—1931, din 18 Aprilie 1931, dl Gheorghe Catona, notar diplomat, s'a confirmat în funcțiunea de notar comunal, la circumscripția notarială Satulung, județul Brașov.

Prin deciziunea No. 14371—1931, din 21 Aprilie 1931, dl Tabac Simion, notar diplomat, s'a confirmat în funcțiunea de notar comunal, la circumscripția notarială Dragomirești, județul Maramureș.

Prin deciziunea No. 16,217 din 2 Mai 1931, Dl. Frederic Meeburger, notar diplomat, a fost confirmat de notar comunal la circumscripția notarială Beia, județul Târnava-Mare.

Prin deciziunea No. 16,324 din 4 Mai 1931, Dl Tămaș Ioan, a fost confirmat de notar comunal, la circumscripția notarială Doba, județul Satu-Mare.

Prin deciziunea No. 16,325 din 4 Mai 1931, Dl Suta Ioan, fost notar, a fost confirmat de notar comunal, la circumscripția notarială Livada, județul Satu-Mare.

Prin deciziunea No. 16,326 din 4 Mai 1931, Dl Nap Vasile, fost notar, a fost confirmat de notar comunal, la circumscripția notarială Negrești, județul Satu-Mare.

Prin deciziunea No. 16,328 din 17 Aprilie 1931, Dl Dr. Victor Maniu, notar diplomat, a fost confirmat de notar comunal, la circumscripția notarială Vulcan, județul Hunedoara.

Prin deciziunea No. 16,390 din 5 Mai 1931, Dl Bucur Secărea, notar diplomat, a fost confirmat de notar comunal, la circumscripția notarială Pianul-de-sus, județul Alba.

Prin deciziunea No. 16,502 din 5 Mai 1931, Dl Arpad Balint, fost confirmat de notar comunal,

al circumscripția notarială, Laslăul-mic, județul Târnava-Mică.

Prin deciziunea No. 16.503 din 5 Mai 1931, Dl. Vasile Pop, fost notar, a fost confirmat de notar comunal, la circumscripția notarială Hundorf, județul Târnava-Mică.

Prin deciziunea No. 16.504 din 6 Mai 1931, Dl. Dumbuleu Ioan, a fost confirmat de notar comunal, la circumscripția notarială Totești, județul Hunedoara.

Cu privire la interpretarea art. 93 din Legea contabilității publice, s'adecis că la licitațiile publice nu pot fi primiți decât ofertanți cari au firma înscrisă la Tribunal, neputându-se echivala brevetul de industrie cu înscrierea firmei, întrucât se consideră că L. C. P. se aplică în toată țara.

Ministerul de Interne a dispus ca garanțiile ce trebuiesc depuse de mânători de bani și materiale publice dela autoritățile publice, sunt egale cu de două ori retribuția totală anuală.

Directoratul Ministerial IV. Cluj prin circulara N. 17478—1931 a dispus completarea tuturor posturilor de notari vacante în cari trebuiesc necondiționat numiți foștii notari neplasați încă până în prezent.

Ministerul de Finanțe a dispus că ținerea licitațiilor publice pentru arendarea drepturilor de debite de băuturi spirituoase în comunele rurale este suspendată până la 1 Iulie 1931.

Consiliul de Miniștri a aprobat introducerea orei centrale în locul orei orientale la toate administrațiile de stat județ sau comună pe ziua de 15 Mai 1931.

Dl. Romul Aron notar în comuna Vorumloc a a fost ales președinte al Reuniunii notarilor din județul Târnava-Mare.

Notar pensionat cunoaste limba română, germană și maghiară versat în toate agendele notariale, caută post. Adresa la administrația revistei.

Aprobarea reducerii de 50 % pe C. F. R. tuturor funcționarilor de stat, județ și comunali.

În urma repetatelor intervenții făcute de dl. subsecretar de Stat Munteanu-Râmnic pe lângă direcția generală a căilor ferate, d. general M. Jonescu i-a adus la cunoștință că a aprobat tuturor funcționarilor de Stat și comune și familiilor lor, reducere de 50 % pe căile ferate, în aceleași condițiuni ca înainte de introducerea restricțiilor de anul trecut.

Rugăm pe toți acei cari ne trimit articole pentru „Administrația Română” că manuscrisul să fie scris clar, citeț și pe o singură parte a hârtiei.

Totodată rugăm pe acei cari ne scriu cerându-ne un răspuns sau un sfat, să-și scrie clar numele și adresa, așa încât să știm despre cine să ne interesăm și cui trebuie să răspundem.

Revista „Administrația Română” înserează publicațiuni oficiale și particulare cu prețurile cele mai moderate.

Pentru a întâmpina eventuale neregularități sau întâzieri în primirea revistei, rugăm pe dñii abonați cari și-au schimbat adresa, să se comunice imediat, pentru a face modificările necesare în registrele de abonați.

Sumele de bani (mandate poștale scrisori de valoare etc.) sunt a-se trimite dlui Ioan Hajdeu, cassierul Uniune, notar în Cociuba Mare p. u. Tinca jud. Bihor.

Rugăm pe domni abonați, să nu uite că singurul sprijin al revistei este plata abonamentului. Cei care doresc ca „Administrația Română” să existe și să prospereze au datoria să nu întârzie achitarea abonamentelor lor și să colaboreze la revistă.

Anunțuri și publicații se pot face prin agențiile de publicitate, ori direct la redacția noastră. Prețul pentru publicitate e modest, așa în cât reclama prin revista noastră e avantajoasă. Fiecare coleg e rugat a-ne procura o reclamă pentru revistă.

Dñii colegi cari au refuzat primirea revistei pe motivul că abonamentul nu este prevăzut în bugetul comunelor, sunt rugați a primi și în viitor revista, fiecare notar având obligația morală a primi revista și a achita abonamentul și așa destul de mic, din banii săi.

Contribuiți la fondul pentru:

CĂMINUL NOTARILOR

Recomandați agronomilor în-
trebuințarea preparatului

„MONIL”, medicamentul

cel mai eficace și eficient contra
călbezii oilor.

Pentru prospect adresați-Vă firmei

EGGER & CO., S. A. CLUJ, Str. Secuiească No. 6.

Calendarul Notarului 1931

A apărut „Calendarul Notarului” pe anul 1931 care cuprinde un foarte interesant material în legătură cu administrația comunală. // Calendarul e cel mai bine întocmit din cele apărute până de prezent. // Lucrarea e strict necesară fiecărui notar. Având în vedere importanța deosebită și materialul bogat ce cuprinde în cele 400 pagini, recomandăm călduros tuturor colegilor comanda acestui calendar dând prin aceasta sprijinul cuvenit autorului, care este un luptător al cauzei notariale. // Costul unui exemplar e Lei 300.—

Comenzile se vor adresa autorului :

Ioachim Sas notar, Slatina-Tim.
jud. Severin.

Dilor Notari, Primari și Casieri

Procurați tabloul impozitului proporțional, pe facturi și pe salarii. Costul unui exemplar 25 Lei și spesele poștale. Se poate comanda la Dl. Iuliu Bernath contabil la Administrația Județului Cluj

**Domnii Dr. Laurențiu V. Poruțiu
și Dr. Paul Krasinay**

au onoare a aduce la cunoștința on.
publică că începând cu ziua de 1 Iulie
1931 și-au deschis birou advocațional
în Cluj, Str. Iulia Maniu No. 39.

Din trecutul Neamului Nostru

Istoria românilor pe înțelesul tuturor. Este o admirabilă lucrare de istorie populară, care nu poate lipsi de pe masa nici unui român. De vânzare la autor Profesorul Andrei Crăciun Oradea, Bulevardul Regele Ferdinand No. 12, Prețul 150 lei. La comandă se expediază în contra ramburs.

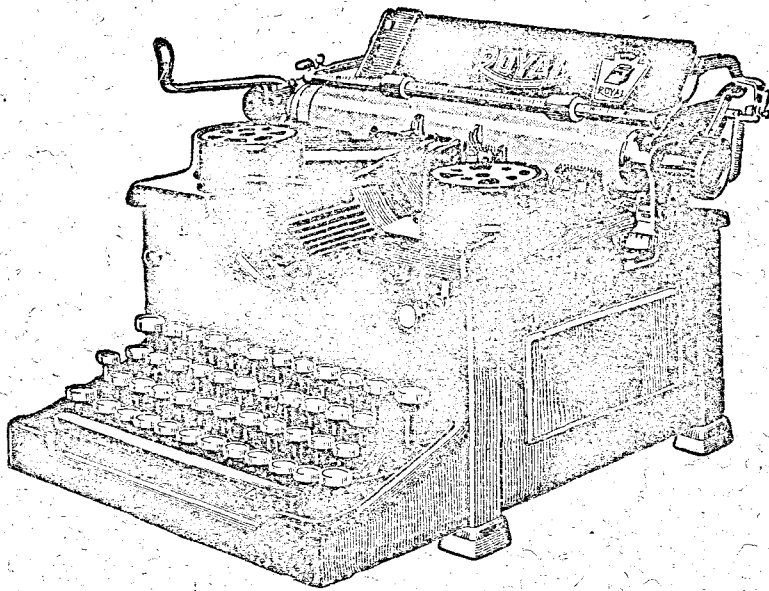
Recomandăm cu toată căldura fiind de strictă necesitate în exercitarea corectă a atribuțiilor de ordin administrativ atât D-urilor notari secretari comunali, jandarmi cât și oricărui funcționar administrativ lucrarea

Codul Administrației Rurale

Volomul I. cuprinzând peste 700 pagini, de Ș. Constantinescu notar Joseni Buzău

Prețul e de lei 180, trimițându-se și după primirea unui acconto de 50 lei de exemplar. // La fiecare exemplar se anexează câte o factură de descărcare în cazul când se procură pe seama primăriei etc. // Adresați comenzile la autor în JOSENI BUZĂU.

Mașina de scris „ROYAL”

unica din lume construită pe 46
clape se livrează pe lângă o garanță
de 5 ani de către firma Standard.
Cluj, Strada Regina Maria No. 14

Cereți ofertă

Roto Record

mașină de multiplicat circulări tipă-
rituri etc. este senzațională.

Se va executa reparări
cu garanță pe un an.

Telefon 8-45

Firmă veche

Telefon 8-45

Cine primește un număr se consideră abonat

ADMINISTRAȚIA ROMÂNĂ

ORGANUL UNIUNEI GENERALE A NOTARILOR DIN ROMÂNIA
CLUJ, STR. HASDEU 93.

Domnului Biblioteca Universității

Cluj

Comuna _____

P. U. _____

Județul _____

